

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 386 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 16 ΙΟΥΛΙΟΥ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ

Ο ασύμμετρος πόλεμος των φτωχών
σε ένα ακόμα καίριο πλήγμα

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

16/7/1946: Οι δύο πρώτες εκτελέσεις του εμφυλίου (Επταπύργιο Θεσ/νίκης) 16/7/622: Φυγή Μωάμεθ στη Μέκκα - αρχή μουσουλμανικού έτους 16/7/1979: Ο Σαντάμ Χουσεΐν γίνεται πρόεδρος του Ιράκ 16/7/1918: Εκτελέση αυτοκρατορικής οικογένειας στη Ρωσία 16/7/1945: Πρώτη δοκιμή ατομικής βόμβας (New Mexico) 16/7/1958: Ιδρυση NASA 16/7/1974: Οι πραξικοπηματίες στην Κύπρο τοποθετούν πρόεδρο τον Ν. Σαμψών 16/7/1998: Θάνατος Ζωής Καρέλη 16/7/1989: Θάνατος Χέρμπερ φον Κάραγιαν 17/7/1936: Επανάσταση Μαρόκου κατά Ισπανίας - πραξικόπημα Franco - εξέργεση Καταλωνίας - έναρξη ισπανικού εμφυλίου 17/7/1959: Θάνατος Billie Holiday 17/7/1912: Εκδίωξη Τούρκων από την Ικαρία - ανακήρυξη "Ικαριακής Πολιτείας" 17/7/1982: Γίνεται στην Ικαρία ο πρώτος πολιτικός γάμος στην Ελλάδα 17/7/1929: Η κυβέρνηση Βενιζέλου ψήφιζε το ιδιώνυμο (νόμος ενάντια στους κομμουνιστές) 17/7/1926: Γέννηση Νίκου Καρούζου 17/7/1990: Θάνατος Ανταμ Σμιθ 17/7/1868: Το Τόκιο πρωτεύουσα της Ιαπωνίας 18/7/64: Πυρκαγιά Ρώμης (Νέρων) 18/7/1988: Τέλος πολέμου Ιράν-Ιράκ 18/7/1374: Θάνατος Πετράρχη 18/7/1925: Εκδοση του "Mein Kampf" (Χίτλερ) 18/7/1998: Θάνατος Φλέρους Νταντανάκη 18/7/1929: Γέννηση Screamin' Jay Hawkins 18/7/1995: Ανακάλυψη αρχαιότερου μουσικού οργάνου στον κόσμο (45.000 ετών) 18/7/1710: Θάνατος Μικελάντζελο Μερίτζι ντα Καροβάτζιο 19/7: Ημέρα ανεξαρτησίας Νικαράγουα 19/7/1969: Θάνατος Στρατή Μυριβήλη (Μιχάλης Σταματόπουλος) 19/7/1917: Ο Α. Κερένσκου πρωθυπουργός της Ρωσίας 19/7/1980: Πενήντα χώρες αποφασίζουν να μποϊκοτάρουν την Ολυμπιάδα της Μόσχας 20/7/1947: Γέννηση Carlos Santana 20/7/1914: Γέννηση Χαριλαού Φλωράκη 20/7/1918: Γέννηση Νέλσον Μαντέλα 20/7/1944: Απόπειρα δολοφονίας του Χίτλερ από τον συνταγματάρχη φον Στάουφεμπεργκ 20/7/1968: Ο άνθρωπος πατάραι στη Σελήνη 20/7/1974: Εισβολή Τουρκίας στην Κύπρο 20/7/1054: Σχίσμα εκκλησιών 20/7/1989: Θάνατος Γιάννη Τσαρούχη 20/7/2001: Δολοφονία Κάρλο Τζουλιάνι από αστυνομικό στη Γένοβα 20/7/1975: Εμπρησμός στις πλαζ ΕΟΤ Βουλας και Βουλιαμένης (ΕΛΑ) 21/7/1774: Συνθήκη Κιουτσούκ Καϊναρτζή 21/7/1899: Γέννηση H. Hennest Hemingway 21/7/1965: Δολοφονία Σωτήρη Πέτρουλα από αστυνομία 21/7/1975: Πρώτο φύλλο "Ελευθεροτυπίας" 21/7/1988: Boeing 737 της Indian Airlines ηγκρούεται με ταύρο 22/7/1932: Θάνατος Ερίκο Μαλατέστα 22/7/1996: "Αυτοκτονία" Χριστόφορου Μαρίνου στο πλοίο "Πλήγασος" 22/7/1964: Βίαιες συγκρούσεις απεργών-αστυνομίας στο Λαύριο 22/7/1954: Γέννηση Al di Meola 22/7/1943: Διαδήλωση 300.000 Αθηναίων για αποχώρηση των βούλγαρων φασιστών από τη Θεσσαλονίκη - δολοφονία Πλαναγιώτας Σταθηπούλου (30 νεκροί - 500 τραυματίες) 22/7/1916: Οι αναρχικοί Τομούνει και Γουόρεν Μπιλιγκς καταδικάζονται για βομβιστική επίθεση με δέκα νεκρούς στο Σαν Φρανσίσκο (αποκαθίστανται μετά από 20 χρόνια).

● Γιατί εμένα; ●●● Εγώ είμαι ένας φιλήσυχος άνδρωπος, που κοιτάζω μόνο τη δουλειά μου ●●● Εγώ δεν ήθελα τον πόλεμο στο Αφγανιστάν ●●● Οταν μάλιστα απειλούνταν να γίνει και στο Ιράκ, πήγα και σε μια διαδήλωση ●●● Ψήφισα, βέβαια, Μπλερ, αλλά αυτό αφορά εμένα ως Αγγλο, όχι εσάς ●●● Γιατί εμένα; ●●● Εγώ στενοχωριέμαι σταν μαδαίνω ότι βομβάρδισαν ένα σχολείο στο ανατολικό Αφγανιστάν ή ένα γάμο στη Βασόρα ●●● Την άλλη μέρα, βέβαια, το ξεχών, αλλά αυτά έχει η ζωή, οι ζωντανοί με τους ζωντανούς και οι πεθαμένοι με τους πεθαμένους ●●● Γιατί εμένα; ●●● Εγώ δεν είμαι ο Μπους ή ο Μπλερ για να με βομβαρδίσετε, εγώ είμαι ένας αδών άνδρωπος ●●● Το ξέρω, και τα παιδιά σας αδών ήταν, αλλά εγώ τι μπορώ να κάνω; ●●● Γιατί εμένα; ●●● Μήπως μπορώ εγώ να εξακολουθήσω να διαδηλώνω και να απαιτώ να σταματήσει ο πόλεμος; ●●● Εχουμε κι άλλες δουλειές να κάνουμε

●●● Αφού ο Μπους με τον Μπλερ δεν ακούνε, τί να κάνω εγώ; ●●● Μήπως να πουλήσω το αμάξι που αγόρασα με δόσεις και να στείλω τα λεφτά στα παιδιά του πολέμου που πεινάνε; ●●● Γιατί εμένα; ●●● Εγώ δεν θέλω τον πόλεμο, την ησυχία μου θέλω ●●● Στο κάτω-κάτω, ο πόλεμος δεν γίνεται στη γειτονιά μου, για ν' ασχολούμαι κάθε μέρα μ' αυτόν ●●● Εγώ παίρνω τη γυναικά μου και τα παιδιά μου και κάθε Σάββατο βγαίνουμε για πικνίκ στην εξοχή ●●● Μου λέτε ότι εσείς δεν μπορείτε να κάνετε το ίδιο, αλλά εγώ τί φτιάω; ●●● Εγώ μια ψήφο έχω και την έριξα στον Τόνι ●●● Αυτός μου φάνηκε ότι εγγύόταν καλύτερα πως δια μπορώ να συνεχίσω να πηγαίνω για πικνίκ τα Σάββατα ●●● Συνεχίζει, όμως, τον πόλεμο και την κατοχή στο Ιράκ, σύμφωνοι, αλλά μη μπερδεύουμε διαφορετικά πράγματα ●●● Εγώ ψήφισα για την Αγγλία, όχι για το Ιράκ ●●● Δεν με ενδιαφέρει το Ιράκ, δεν μπορείτε να το καταλάβετε; ●●● Είμαι αδών, σας λέω, γιατί δεν με πιστεύετε; ●●● Τί δα πει «κανείς δεν είν' αδώνς στους καιρούς της βαρβαρότητας»; ●●● Εγώ

δεν είμαι βάρβαρος, είμαι ένας πολιτισμένος άνδρωπος ●●● Εγώ πιστεύω στη δημοκρατία, που εσείς δεν τη γνωρίσατε ●●● Δημοκρατία σημαίνει να μη μπερδεύεσαι στα πόδια του άλλου ●●● Δημοκρατία σημαίνει καδένας για την πάρτη του, πώς να σας το πω; ●●● Δημοκρατία σημαίνει να ψηφίζω όποιον μου γουστάρει και να μη δίνω λογαριασμό σε κανένα ●●● Πώς; τί; μου ζητάτε λογαριασμό; ●●● Λέτε πως και σεις ήσασταν αδώνι μέχρι που ήρθαν τα βομβαρδιστικά του Τόνι και βομβάρδισαν την αυλή σας; ●●● Μου λέτε πως μαζί με το παιδί που δάψατε, δάψατε και την αδωντήτη σας; ●●● Μου λέτε πως η δική μου αδωντήτη φουσκώνει τα πανιά του πολέμου; ●●● Δεν μπορώ να σας καταλάβω, κύριοι ●●● Ο δυτικός πολιτισμός άλλα πράγματα με έχει διδάξει ●●● Ο δυτικός πολιτισμός είναι ανώτερος, ειδικά όταν εφαρμόζεται στην Ανατολή ●●● Εχουν δίκιο όσοι λένε πως είσαστε βάρβαροι ●

◆ Την ώρα που ο Τόνι Μπλερ, τρέμοντας και μπερδεύοντας τη γλώσσα του, προσπαθούσε να το παιξει μάγκας και νταίς, ο πρώνη επί των Εξωτερικών υπουργός του, εκείνη η ξανθοκοκκινώφειρα ο Ρόμπιν Κουκ, ετοιμάζει άρθρο που δημοσιεύτηκε την επομένη κιόλας στον «Γάρντνιαν», στο οποίο ξεκινούσε με τη διαπίστωση, ότι διαψεύστηκε ο Μπους που έλεγε ότι «ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας στο εξωτερικό θα προστατεύσει τη Δύση, η οποία δεν θα χρειαστεί να αντιμετωπίσει τον τρομοκρατικό κίνδυνο στο έδαφός της, μέσα στο σπίτι της». «Οσο θεωρούμε ότι θα νικήσουμε την τρομοκρατία με στρατιωτικά μέσα, θα αποτυγχάνουμε», είναι το συμπέρασμα του Κουκ.

◆ Το ερώτημα δεν είναι δικό μας, αλλά τέθηκε και από τις στήλες του Τύπου. Αν το χτύ-

πημα στο Λονδίνο γινόταν δυο μέρες πριν, θα ανέθετε η ΔΟΕ τη διοργάνωση των ολυμπιακών αγώνων του 2012 στο Λονδίνο; Η απάντηση είναι όχι. Διότι τα λαμπρά της ΔΟΕ κοιτάζουν τα συμφέροντά τους και όση πίεση και να δέχονταν δεν θα έκαναν πίσω. Το Παρίσι θα κέρδιζε χωρίς αντίπαλο.

◆ Ενα από τα κομβικά στοιχεία της προπαγάνδας που ακούμε μετά το ρχτήμα στο Λονδίνο είναι πως οι Λονδρέζοι αντέδρασαν ως ένας λαός μαθημένος να δρέπει τα ψίχουλα από το τραπέζι της ληστρικής αποικιακής εκμετάλλευσης της Ανατολής, ενώ οι Ισπανοί αντέδρασαν ως ένας λαός με σχετικά πρόσφατες τις μνήμες από την σφαντάρχοντη φρανκική δικτατορία.

Ακούμε και ξανακούμε από τα αντηχεία της ιμπεριαλιστικής προπαγάνδας, ότι οι Αγγλοί διακηρύσσουν σε όλους τους τόνους πως δεν θ' αφήσουν την τρομοκρατία να γίνει μέρος της καθημερινότητάς τους. Προφανώς, δεν έχουν κανένα πρόβλημα όταν η

τρομοκρατία γίνεται μέρος της καθημερινότητας των Ιρακινών, των Αφγανών, των Παλαιστίνων. Αυτό είναι το πρώτο που έρχεται στο μιαδόν ενός στοιχειωδώς λογικού ανθρώπου.

◆ «Εκανε κι η μύγα κώλο κι έχε-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρώτα, για τις εκλογές στο Ιράκ: οι ΗΠΑ και η Βρετανία ήταν ισχυρά αντίθετες με τις εκλογές. Προσπάθησαν με κάθε τρόπο, με κάθε τρίκι να τις εμποδίσουν. Αντιμετώπισαν όμως μια μαζική μη βίαιη αντίσταση. Υπήρξαν ασφαλώς και επιθέσεις αυτοκτονίας, οι οποίες όμως, ως εκδιλώσεις βίας, δεν τις απασχολούσαν μιαίτερα, μπορούσαν να τις χειριστούν. Άλλα η μαζική μη βίαιη αντίσταση τις ανάγκασε τελικά να υποχωρήσουν και να συμφωνήσουν για τη διεξαγωγή εκλογών.

Νόαμ Τσόμπακι

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <>Κ>

- Η Μ.Γ. 100 ευρώ
- Ο Ε.Ν. 300 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ο, τι συμφέρει την επιχείρηση συμφέρει και τους εργαζόμενους.

Θεόδωρος Ρουσόπουλος

Νέα μέτρα λιτότητας το φθινόπωρο προσανήγειλε χθες στις Βρετανίες ο αρμόδιος επίτροπος κ. Χοακίμ Αλμούνια, στην περίπτωση που δεν κριθεί ικανοποίητη η έκθεση που θα υποβάλει η Αθήνα. Ο

■ Παριστάνουν
τους
ανήξερους για
τη
Σρεμπρένιτσα

Όταν καταγγέλθηκε επίσημα ότι στις σφαγές της Σρεμπρένιτσα πάρον μέρος και Ελληνες, το υπουργείο Εσωτερικών ήταν έτοιμο να απαντήσει. Δεν απέκλεισε το γεγονός, απέκλεισε όμως οι Ελληνες να ανήκαν στον τακτικό στρατό. Ήξερε, βέβαια, το υπουργείο αυτό που ήξεραν όλοι και σιγά-σιγά βγαίνει στον ελληνικό Τύπο. Οι Ελληνες «εθελοντές» συμμετείχαν στις σερβοβοσνιακές δυνάμεις που ήταν υπεύθυνες για τις σφαγές. Τα ονόματα μερικών απ' αυτούς, μάλιστα, είχαν δημοσιευτεί στις ελληνικές εφημερίδες σε ανύποπτο χρόνο, όπως είχαν δημοσιευτεί και φωτογραφίες τις οποίες προφανώς είχαν διαθέσει οι ίδιοι οι «εθελοντές».

Δεν είχαν, όμως, αυτοί καμιά σχέση με το επίσημο ελληνικό κράτος; Τότε πώς τους επιτράπηκε να έχουν την ελληνική σημαία, να φωτογραφίζονται μ' αυτή και να την υψώνουν δίπλα στη σερβική, ως ένδειξη τιμής για τη συμμετοχή τους; Αυτό δεν συνηθίζεται από μισθοφόρους. Οι μισθοφόροι πολεμούν χωρίς σημαία, πολεμούν μόνο για τα φρόγκα και σηκώνουν όποια σημαία τους πληρώνει. Η απλή λογική λέει πως ανάμεσα στο ελληνικό κράτος και τους «εθελοντές» αυτούς υπήρχε κάποιοι ειδούς σύνδεση. Ποια ακριβώς δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε. Άλλως, το ελληνικό κράτος θα είχε επέμβει αμέσως τότε και θα τους απαγόρευε τουλάχιστον να σηκώνουν την ελληνική σημαία.

Τώρα, βέβαια, το ελληνικό κράτος θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του πρασκηνιακά για να κουκουλώσει την υπόθεση, αν όμως πιεστεί από το αμερικανόπνευστο δικαστήριο της Χάγης, θα τους αδειάσει και θα τους παραδώσει. Αν κρίνουμε από τον τρόπο που κινούνται τελευταία κάποια ταιράκια των Αμερικάνων στην Ελλάδα, αυτή η τελευταία εκδοχή συγκεντρώνει πολλές πιθανότητες. Αυτή την περίοδο ουδείς δοκιμάζει να υπερασπιστεί αυτούς τους «εθελοντές». Τους αφήνουν μόνους τους. Βλέπετε, ο Μιλόσεβιτς έχει πέσει και όλοι όσοι συνδέθηκαν μαζί του, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, παριστάνουν τους ανήξερους. Θα περιμέναμε, όμως, από όσους δεν είχαν τα ίδια κίνητρα με το ελληνικό κράτος ή το Χριστόδουλο, να πάρουν θέση για τους «εθελοντές». Το ότι τους κυνηγάνει οι Αμερικάνοι δεν είναι λόγος για να κλείνουν προδευτικοί άνθρωποι τα μάτια μπροστά σε τέτοια εγκλήματα πολέμου.

Τους 51, σύμφωνα με την επίσημη στατιστική, έφτασαν οι νεκροί σε εργατικά «ατυχήματα» από την ορχή του χρόνου. Οι τρεις τελευταίοι πέθαναν μέσα σε ένα διήμερο, στα τέλη της περασμένης εβδομάδας.

Ο 17χρονος Γιάννης Κατσιγάρακης, εργαζόμενος σε εταιρία σεκούριτι, χτυπήθηκε από το ρεύμα την ώρα που προσπαθούσε να τοποθετήσει σύστημα ασφάλειας στο Καλό Χωρί Λασιθίου. Ένα 17χρονο παιδί στόλθηκε να κάνει ηλεκτρική σύνδεση χωρίς να έχει αποσυνδεθεί το σημείο από το δίκτυο της ΔΕΗ.

Την ίδια μέρα, ένας 27χρονος εργάτης από το Ηράκλειο, γλίστρησε και ἐπέσει από ύψος 7 μέτρων, καθώς με ένα συνάδελφό του τοποθετούσαν τέντα σε διαμέρισμα του δεύτερου ορόφου οικοδομής. Ήταν σκαρφαλωμένος σε μια

πτυσσόμενη σκάλα, χωρίς κανένα μέτρο ασφάλειας.

Την Κυριακή, έχασε τη μάχη με το θάνατο στο Θριάσιο Νοσοκομείο ο 20χρονος **Χρήστος Βιτωράτος**, που νοσηλευόταν με βαριά εγκαύματα επί 16 μέρες. Χτυπήθηκε από έκρηξη φιάλης προπανίου, την οποία προσπαθούσε να τοποθετήσει σε κοσμηματόπλειο της Πάτρας.

Κάθε περιστατικό και μια ιστορία αυθαρεσίας και εγκληματικής αδιαφορίας των αφεντικών. Μια ιστορία περιφρόνησης και παντελούς απουσίας στοιχειωδών μέτρων ασφάλειας. Ομως, εμείς θα στοθούμε στη μακάβρια στατιστική 51 νεκροί εργάτες μέσα σ' ένα εξάμηνο. Πολλαπλάσιοι οι σακατεμένοι. Και παντελώς άγνωστος ο αριθμός εκείνων που στο ίδιο χρονικό διάστημα χτυπήθηκαν από κάποια επαγγελματική

ασθένεια, η οποία βεβαίως δεν καταγράφεται ως επταγγελματική αλλά ως κοινή.

Εχει ιδιαίτερη σημασία αυτή η στατιστική και από μια άλλη άποψη. Από την άποψη των κυοφορούμενων νέων ανατροπών στο ασφαλιστικό σύστημα. Οχι στις πρώωρες συνταξιοδοτήσεις, κραυγάζουν τα αφεντικά και οι καλοταϊσμένοι οικονομολόγοι που υπηρετούν τα συμφέροντά τους. Το καθεστώς των Βαρέων και Ανθυγειενών Επαγγελμάτων πρέπει να αναθεωρηθεί λέει ο νόμος Ρέππα. Δεν είναι δυνατόν το 40% περίπου των εργαζόμενων να βγαίνουν στη σύνταξη πέντε χρόνια πιο πριν. Γι' αυτούς που δεν θα δουν ποτέ σύνταξη στη ζωή τους δεν γίνεται λόγος. Οι χαμένες ζωές τους δεν γίνονται πιο πριν στη σύνταξη σημαίνουν (τουλάχιστον) λιγότερες πιθανότητες για ένα «απύχημα». Για να αναφερθούμε μόνο σ' αυτή την πλευρά και όχι την άλλη, την εξίσου σημαντική, αυτή του καθημερινού οργού θανάτου σε βλαβερές και εξοντωτικές συνθήκες εργασίας.

Λες και πρόκειται για τροχαίο.

Είναι σήγουρο ότι ο 17χρονος Κατσιγάρακης δεν ήταν ασφαλισμένος στα Βαριά και Ανθυγειενά. Ποιος έξερε τι ειδικότητα τον είχαν δηλωμένο τα ακρεντικά. Το ίδιο και ο 20χρονος Βιτωράτος, που η δουλειά του ήταν να κουβαλάει και να τοποθετεί φιάλες υγραερίου. Η δουλειά σήμερα έχει ελαφρύνει, λένε. Υπάρχουν συνθήκες ασφαλείας. Οι εργάτες, όμως, εξακολουθούν να σκοτώνονται. Η στατιστική είναι ίδια κι αποφάλλοχτη κάθε χρόνο. Κανές δεν λογαριάζει πως πέντε χρόνια πιο πριν στη σύνταξη σημαίνουν (τουλάχιστον) λιγότερες πιθανότητες για ένα «απύχημα». Για να αναφερθούμε μόνο σ' αυτή την πλευρά και όχι την άλλη, την εξίσου σημαντική, αυτή του καθημερινού οργού θανάτου σε βλαβερές και εξοντωτικές συνθήκες εργασίας.

■ ΣΥΝηγονίες

ΣΦΑΖΟΝΤΑΙ οι φράξιες (συγνώμη, «τάσεις» πρέπει να τις ονομάζουμε, σύμφωνα με την politically correct ορολογία) του ΣΥΝ ύστερα από την κατά πλειοψηφία απόφαση της ΚΕ του κόμματος για τις δημοτικές εκλογές. Οι της μειοψηφίας (δεν παραθέτουμε τα ονόματα, γιατί ο χώρος της «Κ» είναι πιο πλούτιμος) κατηγορούν την πλειοψηφία («αριστερό ρεύμα»), ότι πήρε μια απόφαση χωρίς συναίνεση.

Τί λέει, όμως, αυτή η απόφαση που τόση γκρίνια προκαλεί; Λέει ότι στις αυτοδιοικητικές εκλογές του επόμενου χρόνου ο ΣΥΝ δεν θα κάνει συνεργασίες με άλλα κόμματα σε καμιά νομαρχία, σε κανένα από τους τρεις μεγάλους δήμους και σε καμιά πρωτεύουσα νομού. Οποιος, όμως, προσέξει ολόκληρη την απόφαση θα δει ότι σε άλλη παράγραφο αναφέρεται πως τις τελικές αποφάσεις για τη σύναψη συμμοχών θα τις πάρουν οι τοπικές αυτοδιοικητικές κινήσεις. Μάλιστα, ο Αλαβάνος το κατέστησε σαφές στην ομιλία του: «Δεν είμαστε το κόμμα που θα στελει ως σκονάκι που χρειάζεται να αντιγράψουν».

Με άλλα λόγια, η «γραμμή» είναι γνήσια ΣΥΝαστισμική: εμείς σαν κόμμα αποκλείουμε κάθε συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ (περί αυτού πρόκειται), για να ικανοποιήσουμε τους συμμάχους μας στο ΣΥΡΙΖΑ, που τους χρειάζομε στη σύναψη συμμοχών θα τις πάρουν οι τοπικές αυτοδιοικητικές κινήσεις μπορούν να κάνουν ότι νομίζουν καλύτερο. Δηλαδή, να επαναλάβουν το μοντέλο του 2002, της συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ. Δεν θα τους πάρουμε το κεφάλι, διότι εμείς δεν είμαστε κόμμα... σταλινικό.

Και τότε γιατί γκρινιάζουν οι άλλες φράξιες (συγνώμη «τάσεις»); Γιατί ήθελαν μια απόφαση καθαρή και όχι διφορούμενη. Γιατί δεν γουστάρουν τους συμμάχους του ΣΥΡΙΖΑ, τους οποίους θεωρούν... αριστερούς. Γιατί αυτή είναι η δύναμη του ΣΥΝ, ρε πταιδιά. Τί είναι ο ΣΥΝ; Ενα άθροισμα παραγόντων, που έχουν χωριστεί σε φράξιες και έχουν βρει ένα modus vivendi για να προεύονται. Ο καυγάς τους επιτρέπει να υπάρχουν ως... ομοσπονδιακό κόμμα. Χωρίς καυγά θα την είχαν κάνει και οι υπόλοιποι για το ΠΑΣΟΚ. Γιατί μακριά από την εξουσία δεν μπορούν να ζήσουν αυτοί οι παραγόντες. Πρέπει να είναι κοντά στην εξουσία, μέσα στους μηχανισμούς της, ως υπεύθυνη δύναμη αντιπολιτεύμενης συμπολίτευσης. Φαντάζεστε τον ΣΥΝ στο πεζοδρόμιο; Τρε μπανάλ...

51 νεκροί εργάτες σε ένα εξάμηνο

ναικείσουν για λόγο, οι ίδιοι δεν δυστανασχετούν γι' αυτό, η Αστυνομία παρακολουθεί διακριτικά χωρίς να προκαλεί (έχει πάρει τις εγγυήσεις της), κάνουμε δηλώσεις στα κανάλια που μας ακολουθούν και η σεμνή τελετή λαμβάνει τέλος εκεί κάπου προς το μεσημέρι. Η υπόλοιπη μέρα συνεχίζεται κανονικά, σαν να μην υπήρξαν τα εμβόλια διαλείμματα του πρωινού.

Η όλη υπόθεση της πάλης ενάντια στη διεύρυνση του ωράριου εκτυλίχτηκε σε μια διαμαρτυρία των μικροκαπιταλιστών του εμπόριου, που κατέγραψαν απλώς τη διαμαρτυρία τους. Οι εργάζομενοι στο εμπόριο δεν είχαν δικό τους μέτωπο. Αυτοί που εμφανίστηκαν ως ηγήτορες τους έπνιξαν σκόπιμα κάθε ταξική ανεξαρτησία. Την υπέταξαν στα συμφέροντα των μικροδιοκτητών, σε μια προσπάθεια να αντλήσουν απ' αυτούς και μόνο απ' αυτούς

■ <Ταξιαρχία των Λύκων>

Ιρακινά αποσπάσματα Θανάτου, σε πλήρη δράση

Στις 8 Ιανουαρίου του 2005, το περιοδικό «Newsweek» δημοσίευσε ένα άρθρο στο οποίο υποοπτήριζε ότι η αμερικάνικη κυβέρνηση μελετούσε να θέσει σε εφαρμογή στο Ιράκ την «Επιλογή Σαλβαντόρ» για να πολεμήσει την εξέγερση. Υπενθυμίζουμε ότι η «Επιλογή Σαλβαντόρ» είναι το αμερικάνικο στρατιωτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης και χρηματοδότησης στη δεκαετία του '80 των διαβόητων αποστασιμάτων θανάτου του σαλβαντριανού στρατού στον πόλεμο εναντίον των ανταρτών του «Φαραμπούτο Μαρτί». Ο ρόλος τους ήταν να εκτελούν στελέχη του αντάρτικου για να το αποδυναμώσουν, να δολοφονούν συμπαθούντες, να κάνουν επιδρομές σε χωριά, συλλήψεις, βασανιστήρια και μαζικές δολοφονίες για να τρομοκρατούν το λαό, επιθέσεις σε πηγές εφοδιασμού και στρατόπεδα εκπαίδευσης των ανταρτών. Τα θύματά τους ανέρχονται στις 70.000.

Η αποκάλυψη αυτή πήρε μεγάλη δημοσιότητα και ο αμερικανός υπουργός πολέμου Ντ. Ράμσφελντ έσπευσε ταχύτατα να τη διαψεύσει. Ωστόσο, τον ίδιο μήνα, το αμερικάνικο «Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» έδωσε στη δημοσιότητα ένα κατάλογο με συλλήψεις «ύποπτων τρομοκρατών», που υπέστριψαν εξευτελισμούς και άγρια βασανιστήρια. Τα περιστατικά που είδαν το φως της δημοσιότητας στους μήνες που ακολούθησαν αποδεικνύουν ότι η «Επιλογή Σαλβαντόρ» είχε τεθεί σε εφαρμογή πολύ πριν από την αποκάλυψη του «Newsweek».

Τον περασμένο Μάιο, στο «New York Times Magazine», δημοσιεύτηκε η είδηση ότι ο σύμβουλος του αμερικάνου πρεσβευτή για τις Ιρακινές Δυνάμεις Ασφάλειας, Τζέιμς Στιλ, ανέλαβε από το Σεπτέμβρη του 2004 την εκπαίδευση μιας νέας επιλεκτικής ιρακινής μονάδας εναντίον των ανταρτών, της «Special Police Commandos», γνωστής ως «Ταξιαρχία των Λύκων». Το βιογραφικό αυτού του καθάρματος αποτελούσε εγγύηση για την αποστολή που ανέλαβε. Την πρώτη του εμπειρία σ' αυτό το ρόλο την είχε αποκτήσει στο Βιετνάμ και αργότερα, από το 1984 μέχρι το 1986, ήταν επικεφαλής της αμερικανικής ομάδας στρατιωτικών συμβούλων στο Σαλβαντόρ, που είχε την ευθύνη για την εκπαίδευση, τον εξοπλισμό και την υποστήριξη των αποστασιμάτων θανάτου του κυβερνητικού στρατού.

Η «Ταξιαρχία των Λύκων» συγκρότημε κατά τη διάρκεια του 2004, κυρίως από αξιωματικούς και άντρες που είχαν υπηρετήσει στις Ειδικές Δυνάμεις και την Προεδρική Φρουρά του Σαντάμ Χουσεΐν, από βετεράνους δηλαδή στις δολοφονίες, στα βασανιστήρια και στην καταστολή, και υπάγεται στο υπουργείο Εσωτερικών.

■ **Βασανιστήρια και**

μαζικές δολοφονίες

Μια πρώτη συνοπτική εικόνα της δολοφονικής δράσης της «Ταξιαρχίας των Λύκων» δίνει η έρευνα του αμερικάνου δημοσιογράφου Max Fuller, με τίτλο «Για το Ιράκ, η «Επιλογή Σαλβαντόρ» γίνεται πραγματικότητα», που δημοσιεύτηκε από το «Centre for Research on Globalisation» στις 2 Ιουνίου, από την οποία παραθέτουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις μαζικών δολοφονιών.

Ο Max Fuller στην έρευνά του υποστηρίζει ότι και μόνο μια βιαστική ματία στα αρχεία του «Iraq body Count» (συγκεντρώνει στοιχεία για τα θύματα του πολέμου) αποκαλύπτει ότι οι μαζικές εκτελέσεις έχουν γίνει συνηθισμένο φαινόμενο στο Ιράκ τουλάχιστον τους τελευταίους έξι μήνες και ότι η ανακάλυψη μαζικών τάφων τις τελευταίες βδομάδες μέσα και γύρω από τη Βαγδάτη δεν είναι παρά επιπλέον αποδείξεις. Αυτό που πρέπει ιδιαίτερα να σημειωθεί είναι ότι πλέον από τις δολοφονίες στη Μοσούλη έχουν γίνει από την «Ταξιαρχία των Λύκων».

Η σύνδεση των μαζικών εκτελέσεων με την «Ταξιαρχία των Λύκων» φαίνεται πολύ καθαρά στην περίπτωση της Μοσούλης, όπου, στις αρχές του περασμένου Νοέμβρη, ύστερα από συντομότερη επίθεση των ανταρτών, η αστυνομία εγκατέλειψε τα πόστα της και ο έλεγχος της πόλης πέρασε στα χέρια των ανταρτών. Ακολούθησε κοινή επιχείρηση εναντίον τους από αμερικανικές δυνάμεις και την «Ταξιαρχία των Λύκων». Στις 16 Νοέμβρη, η τελευταία ξεκίνησε επιδρομές στην παλιά περιοχή της πόλης, κατά τη διάρκεια των οποίων συνελήφθηκαν εκατοντάδες «ύποπτοι». Το επόμενο διάστημα ανακαλύφθηκαν περισσότερα από 150 πτώματα συλληφθέντων, συχνά σε σωρούς, που είχαν εκτελεστεί με μια σφαίρα στο κεφάλι. Παρόλο που τα θύματα φορούσαν πολιτικά ρούχα και η ταυτοποίησή τους ήταν σχεδόν αδύνατη, οι ιρακινές αρχές δήλωσαν επανειλημένα ότι στην πλειοψηφία ήταν αστυνομικοί και στρατιώτες και κατηγόρησαν τους αντάρτες ότι κάνουν εκστρατεία εκφοβισμού.

Μια οφθαλμοφανής περίπτωση παραπληροφόρησης αφορά 31 πτώματα, που «ανακαλύφθηκαν» από την «Ταξιαρχία των Λύκων» σκορπισμένα γύρω από ένα νεκροταφείο στη δυτική Μοσούλη το Μάρτιο του 2005. Ο εκπρόσωπος του υπουργείου Εσωτερικών ανακοίνωσε ότι τα πτώματα αυτές από αμερικανικές και ιρακινές δυνάμεις καθώς και πολλές άλλες ακόμη, που είναι αδύνατον να αναφερθούν στα πλαίσια μιας πρώτης συνοπτικής έρευνας. Ωστόσο, αξίζει να σημειωθεί ότι έχουν ανασυρθεί περισσότερα από 100 πτώματα από τον ποταμό Τίγρη, ιδιαίτερα γύρω από την περιοχή νότια της Βαγδάτης. Αρχισαν να εμφανίζονται από τα τέλη του Φλεβάρη του

«Ταξιαρχίας των Λύκων». Η εκπομπή αυτή όχι μόνο παρομβάζει κάθε ηθικό και νομικό κανόνα, αλλά είναι διαβόητη και για το λόγο ότι παρουσιάζει κρατούμενους που έχουν εμφανώς υποστεί βασανιστήρια και αναγκάζονται να ομολογήσουν ότι είναι ομοφυλόφιλοι, παιδόφιλοι και δολοφόνοι.

Με δεδομένη την έλλειψη αποδείξεων, την αδυναμία ασφαλούς ταυτοποίησης των θυμάτων και την παραπληροφόρηση του υπουργείου Εσωτερικών, κατά πάσα πιθανότητα, πολλές, αν όχι όλες, από τις δολοφονίες στη Μοσούλη έχουν γίνει από την «Ταξιαρχία των Λύκων».

Ανάλογες περιπτώσεις αποκαλύπτονται και σε άλλες περιοχές όπου η «Ταξιαρχία των Λύκων» διεξάγει επιχειρήσεις. Για παράδειγμα, πρόσφατα στη Σαμάρα βρέθηκαν πτώματα κοντά στη λίμνη Tharthar. Ομως τα πιο σοβαρά περιστατικά έχουν αρχίσει να εμφανίζονται τελευταία στη Βαγδάτη. Στις 24 Ιουνίου, δολοφονήθηκε με μια σφαίρα στο κεφάλι ο Γιάσερ Σαλίχη, Ιρακινός, ειδικός ανταποκρίτης του αμερικάνικου ειδησεογραφικού πρακτορείου «Knight Ridder», καθώς πλησίαζε σε ένα φυλάκιο ελέγχου που βρισκόταν κοντά στο σπίτι του στη δυτική Βαγδάτη. Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες, δεν ρίχτηκαν προειδοποιητικά πυρά και πιστεύεται ότι χτυπήθηκε από ελεύθερο σκοπευτή. Η δολοφονία αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί ο Γιάσερ Σαλίχη από τον περασμένο Ιούνιο είχε ξεκινήσει έρευνα για τις δολοφονίες μελών και οπαδών της ιρακινής αντίστασης.

Στις 24 Ιουνίου, δολοφονήθηκε με μια σφαίρα στο κεφάλι ο Γιάσερ Σαλίχη, Ιρακινός, ειδικός ανταποκρίτης του αμερικάνικου ειδησεογραφικού πρακτορείου «Knight Ridder», καθώς πλησίαζε σε ένα φυλάκιο ελέγχου που βρισκόταν κοντά στο σπίτι του στη δυτική Βαγδάτη. Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες, δεν ρίχτηκαν προειδοποιητικά πυρά και πιστεύεται ότι χτυπήθηκε από ελεύθερο σκοπευτή. Η δολοφονία αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί ο Γιάσερ Σαλίχη από τον περασμένο Ιούνιο είχε ξεκινήσει έρευνα για τις δολοφονίες μελών και οπαδών της ιρακινής αντίστασης.

Στις 27 Ιουνίου δημοσιεύτηκε από το «Knight Ridder» ένα άρθρο με την υπογραφή του Γιάσερ Σαλίχη και του ανταποκρίτη Τομ Λάσετερ, στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι οι δυο δημοσιογράφοι «βρήκαν περισσότερα από 30 πτώματα σε λιγότερο από μια βδομάδα σε νεκροτομεία της Βαγδάτης, που ανήκαν σε ανθρώπους που είχαν συλληφθεί από τους κομμάντος της αστυνομίας (την Ταξιαρχία των Λύκων). Οι άνθρωποι αυτοί, σύμφωνα με το διευθυντή του κεντρικού νεκροτομείου της Βαγδάτης, είχαν δολοφονηθεί με μεθοδικό τρόπο. Τα χέρια τους ήταν δεμένα πίσω, τα μάτια τους ήταν καλυμμένα και είχαν εμφανή σημάδια βασανιστηρίων. Ήταν φανερό ότι οι περισσότεροι είχαν μαστιγωθεί, είχαν χτυπηθεί με αιχμηρό αντικείμενο και είχαν δολοφονηθεί με μια σφαίρα στο κεφάλι».

Στις 29 Ιουνίου δημοσιεύτηκε στους «Financial Times» ένα άρθρο που επιβεβαιώνει την έρευνα του δολοφονημένου δημοσιογράφου. Στο άρθρο αυτό, μεταξύ άλλων, αναφέρεται η περίπτωση του Μουσταφά Μοχάμεντ Άλ από το πρασίστο Αμπού Γκράιμπ της Βαγδάτης, ο οποίος είπε στην εφημερίδα ότι συνελήφθη από την «Ταξιαρχία των Λύκων» στις 22 Μαΐου κατά τη διάρκεια της επιχείρησης Αστραπή και κρατήθηκε 26 μέρες. Την πρώτη μέρα την πέρασε σε ένα περιφραγμένο με συρματόπλεγμα χώρο με εκατοντάδες άλλους κρατούμενους, χωρίς νερό, φαγητό και τουαλέτες. Οι ανακρίσεις ξεκίνησαν την τέταρτη μέρα και οι κομμάντος της «Ταξιαρχίας

2005, με ρυθμό ένα με δύο την ημέρα, και από την Απριλί άρχισαν να αυξάνονται. Μερικά από τα θύματα, που ήταν στην πλειοψηφία άντρες αλλά και γυναίκες και παιδιά, ήταν δεμένα, άλλα είχαν εκτελεστεί με σφαίρε

Πόλεμος

Ολόκληρο το κέντρο του Μπέρμπιγχαμ, της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης της Αγγλίας, εκκενώθηκε επί 10 τουλάχιστον ώρες. Περισσότεροι από 20.000 άνθρωποι απομακρύνθηκαν από τις δουλειές και τα σπίτια τους. Η περιοχή σφραγίστηκε, έγιναν ελεγχόμενες εκρήξεις σε «ύποπτα» αντικείμενα. Μια μέρα μετά, πλήρης αποκλεισμός του Χίθρου, χάος στις πτήσεις, έλεγχοι και κόντρα έλεγχοι σε ό,τι φαινόταν «ύποπτο». Μια μέρα μετά, συναγερμός στο Γουάιτχολ, αποκλεισμός και εκκένωση της περιοχής από την πλατεία Τραφάλγκαρ μέχρι τη Βουλή των Κοινοτήτων, ίδιο σκηνικό.

Αν αυτές δεν είναι εικόνες πολέμου, τότε τί να πει κανείς; Οι πρωτεύουσες και οι μεγάλες πόλεις των κρατών που συμμετέχουν στη «συμμαχία των προθύμων», που έχει επιτεθεί και κατακτήσει το Ιράκ, θυμίζουν Τελ Αβίβ. Τα μέτρα συναγερμού βρίσκονται στο «κόκκινο».

Κάποτε μιλούσαμε για έναν ακήρυκτο πόλεμο. Πλέον πρέπει να καταργήσουμε το επίθετο και να μιλάμε σκέτα για πόλεμο. Μετά τη Νέα Υόρκη, το Μπαλί, τη Μαδρίτη, την Ισταμπούλ, το Λονδίνο, είναι φανερό ότι έχουμε να κάνουμε μ' ένα πόλεμο που τον ξεκίνησαν οι ιμπεριαλιστές σύμμαχοι και πλέον τον έχουν κρυψεί και εκείνοι που δέχτηκαν την επίθεση. Μόνο που οι δεύτεροι δεν έχουν κρατική υπόσταση. Δεν έχουν πρωθυπουργούς, προέδρους και υπουργούς, στρατηγούς και ναυάρχους. Είναι ένας αστερισμός οργανώσεων, που δεν έχουν όλες κοινή αναφορά στον ισλαμισμό, όμως έχουν κοινή στόχευση: να ελευθερώσουν την καθημαγμένη Ανατολή από τους ιμπεριαλιστές σταυροφόρους, έτσι που οι λαοί της να μπορέσουν να ρυθμίσουν μόνοι τους τα των οίκων τους.

Τον λένε και ασύμμετρο αυτόν τον πόλεμο. Ας είναι κι έτσι. Εμείς θα προτιμούσαμε την κλασική, τη φορτισμένη με τόσες μνήμες λέξη ανταρτοπόλεμος. Ανταρτοπόλεμος στις κατακτημένες περιοχές, ανταρτοπόλεμος με σκληρά χτυπήματα και στα μετόπισθεν του εχθρού.

Οταν, λοιπόν, βιώνεις συνθήκες πολέμου δεν έχει κανένα νόημα η αναζήτηση μιας γενικής ποθικής. Δεν έχουν κανένα νόημα τα κλαψουρίσματα για την αυταξία της ανθρώπινης ζωής (εκτός αν μιλάς γενικά για ανθρώπινη ζωή και εννοείς μόνο τη δική σου και των δικών σου). Δεν έχουν κανένα νόημα τα ευχολόγια και οι δείσεις υπέρ της ειρήνης.

Οταν βρίσκεσαι μπροστά σ' ένα πόλεμο, το πρώτο που πρέπει να κάνεις είναι να προσδιορίσεις το χαρακτήρα του. Ενα χαρακτήρα που δεν καθορίζεται από το ποιος ξεκίνησε πρώτος, από το ποιος επιτίθεται και ποιος αμύνεται, που δεν έχει ως μέτρο του κάποιες ποθικές αξίες, αλλά αποτελεί προέκταση των πολιτικών που ασκούνται με την πολεμική βία.

Έχουμε, λοιπόν, εν προκειμένω από τη μια μια χούφτα ιμπεριαλιστές που επιδιώκουν τον επαναποικισμό της Ανατολής, βυθίζοντας τις πιο πολυάνθρωπες περιοχές του πλανήτη στην πείνα και το θάνατο, και από την άλλη ομάδες που για λογαριασμό και με τη στήριξη των πληρειακών μαζών της περιοχής, προσπαθούν να αποκρούσουν την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα.

Να μιλήσεις για ελλειψη πολιτισμού και αδιαντροπία είναι το λιγότερο. Προγματικά, πρέπει να είσαι αδιάντροπος και απολίτιστος για να φωτογραφίζεσαι έτσι. Δεν έχει καν την πονηριά να ζητήσει να βγάλουν τους πρόσφυγες από το κλουβί, για να φωτογραφηθεί μαζί τους. Ας μενούμε, όμως, στην ουσία που συμβολίζει αυτή η φωτογραφία: το ελληνικό κράτος καμαρώνει που λειτουργεί ως συνοροφύλακς της ΕΕ.

■ Ουστ!

«Η μετατροπή του ανώνυμου πλήθους σε συμβολικό στόχο μαζικών δολοφονικών επιδέσεων αποκαλύπτει ανατριχιαστική περιφρόνηση στον άνδρωπο και τη ζωή, ως αυταξίες στον κατακτημένο πολιτισμό μας».

Λόγια του περιώνυμου Γιώργου Βότση στην «Ελευθεροτυπία», την επαύριο του πολεμικού χτυπήματος στο Λονδίνο. Δεν μπορούσε, φυσικά, να λείψει ο Μάρτης από τη Σαρακοστή. Από άνδρωπο που περιγείται την Απω Ανατολή καλεσμένος εφοπλιστικών οικογενειών, παρέα με τον πατριάρχη Βαρδολομαίο, και επιστρέφοντας ξεπληρώνει την πλουσιοπάροχη φιλοξενία γράφοντας ερετικά σχόλια στα οποία εξυμενίει τους εφοπλιστές, την πιο άγρια, την πιο αιμοβόρα (στην κυριολεξία) ομάδα της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας, δεν περιμέναμε τίποτα διαφορετικό. Εκείνο το «μας» είναι που μας ενόχλησε. Ε, όχι, κύριε Βότση, δεν είμαστε κοινωνοί του ίδιου πολιτισμού. Πήγανε εσύ με τους «καπεταναίους» σου στις δεξιώσεις, τα κότερα και τις λαμπρές τελετές, κάνε τη γλάστρα παρέα με τον Βαρδολομαίο και τα άλλα, ρασοφόρα ή μη, παράσιτα και άσε μας εμάς να κοινωνούμε τον ίδιο πολιτισμό με τους όπου Γης κατατρέγμενους και καταπιεσμένους. Μ' αυτούς που κάνουν βόμβες τα ίδια τους τα κορμιά, για να διεκδικήσουν το δικαίωμα των λαών τους στον αυτοπροσδιορισμό και την αυτοδιάδεση. Κάποιοι έχουν χαρακτηρίσει τους κομάντο αυτοκτονίας «τα F-16 των φτωχών». Πού να το πιάσεις εσύ το νόημα, από τα κότερα του «καπετάν Τσάκου» και του «καπετάν Κωνσταντόπουλου» (δικές του οι προσφωνήσεις).

■ Σαμπάνιες

Ξέρετε πού άνοιξαν σαμπάνιες μετά το χτύπημα στο Λονδίνο; Μήνη πάει ο νους σας σε τίποτα μουσουλμανικές χώρες. Άλλωστε, εκεί δεν πίνουν αλκοόλ και δεν έχουν λεφτά ούτε για πορτοκαλάδα, όχι για σαμπάνια. Για το γνωστό κτίριο στην αρχή της Κατεχάκη μιλάμε και το άλλο, το ακόμα πιο γνωστό, στη λεωφόρο Αλεξανδρας, λοξώς απένanti από το γήπεδο του Βάζελου. Μπάτσοι και ΚΥΠατζήδες πανηγυρίζουνται όλους τους παράγοντες. Τότε γιατί διέπραξε το πρωτο-

νηση του ενός χειριού, με όλα τα δάχτυλα κλειστά, πλην του μέσου ο οποίος μένει προτεταμένος δείχνοντας το... Θεό. Η πληροφορία είναι αισφαλής, άλλο αν δεν γράφτηκε αλλού. Διότι οι «δικοί μας» ασφαλίτες και ΚΥΠατζήδες είχαν υποστεί τα πάνδεινα από τους αλαζόνες Αγγλους συναδέλφους τους, που έκαναν το κουμάντο πριν και κατά τη διάρκεια των ολυμπιακών αγώνων της Αθήνας. Πήραν, λοιπόν, την εκδίκησή τους, έστω και με... ξένα κόλλυβα.

ΥΓ: Οι μπάτσοι στην Ελλάδα προσάρδησαν να πανηγυρίσουν κιόλας για τη δική τους μεγάλη επιτυχία που την έβγαλαν καθαρή στη διάρκεια των ολυμπιακών αγώνων. Φρόντισαν, όμως, οι εφημερίδες να τους βάλουν στη δέση τους, καλώντας τους με τρόπο να σταματήσουν τις μαλακίες, γιατί το ότι δεν έγινε τίποτα στην Αθήνα δεν ήταν αποτέλεσμα των μέτρων ασφάλειας, αλλά επιλογή της Αλ Κάιντα και του ριζοσπαστικού μουσουλμανικού κινήματος γενικότερα, που δεν έχουν την Ελλάδα στους στόχους τους.

■ Μας δουλεύουν

Παραπάνε το δούλεμα από τους υπουργούς της κυβέρνησης που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή. Βγήκε ο Αλογοσκούφης και προσάρδησε τάχαμου να πάρει αποστάσεις από την έκθεση του ΟΟΣΑ. Αυτή είναι απλώς σύσταση προς την κυβέρνηση. Αυτή είναι απλώς σύσταση προς την κυβέρνηση, είπε. Η κυβέρνηση δα πάρει τις τελικές αποφάσεις συνυπολογίζοντας όλους τους παράγοντες. Τότε γιατί διέπραξε το πρωτο-

φανές, να εμφανιστεί ο ίδιος μαζί με τον «γκαουλάτερ» του ΟΟΣΑ στην παρουσίαση της έκθεσης, πράγμα που δεν έχει κάνει κανένας προκάτοχός του στο υπουργείο Οικονομίας; Γιατί δεν έστελνε έναν από τους γενικούς γραμματείς του υπουργείου ή κάποιο υψηλόβαθμο υπηρεσιακό στέλεχος; Εμφανίστηκε ο ίδιος δίπλα στον Κοτίς, γιατί ήδελε να δώσει βαρύτητα στα όσα θα έλεγε ο τεχνοκράτης του ΟΟΣΑ. Ήταν ένα ακόμα επεισόδιο στον

■ Business as usual

Με το ένα χέρι κρατούσαν το τηλέφωνο στο οποίο διατύπωναν τη δακρύβρεχτη δήλωσή τους για «τα αδώνα δύματα των στυγερών δολοφόνων της ισλαμικής τρομοκρατίας» και με το άλλο κρατούσαν το τηλέφωνο από το οποίο έδιναν τις εντολές στους χρηματιστές τους με τις γνωστές προστακτικές: «αγόρασε», «πούλα». Για τους καπιταλιστές, λέμε, που έδωσαν ένα ακόμα ρεσιτάλ τζόγου στα μεγάλα διεθνή χρηματιστήρια. Διότι όλα τα πράγματα έχουν την τιμή τους. Κάθε συνταρακτικό γεγονός είναι μια καλή ευκαιρία για χρηματιστηριακό τζόγο και κάθε καλός καπιταλιστής δεν επιτρέπεται ν' αφήσει τη διλήψη ή την οργή του να αποτρέψει από το να συμμετάσχει σ' αυτόν τον τζόγο, επιδιώκοντας μια καλή «αρπαγή». Η πίκρα πίκρα και η κονόμα κονόμα...

Το ίδιο, λοιπόν, έγινε και μετά το πολλαπλό πολεμικό χτύπημα στο Λονδίνο. Οι μετοχές αεροπορικών εταιριών, τουριστικών και παρεμφερών επιχειρήσεων έκαναν μια δεαματική βουτιά, ενώ οι μετοχές εταιριών που δραστηριοποιούνται στο χώρο της ασφάλειας (υλικό και υπηρεσίες) έκαναν ένα δεαματικό άλμα.

Ο Λ

πόλεμο κατατρομοκράτησης του εργαζόμενου λαού, που σκοπό έχει να παραλύσει κάθε αντίσταση στην παρατεταμένη επίθεση σε όλα τα κρίσιμα μέτωπα (ιδιαίτερα στο ασφαλιστικό), που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση.

■ Δεν αποκλείουν

Πέρασε ανεπιστρεπτή η περίοδος που τα στελέχη της κυβέρνησης δήλωναν κατηγορηματικά ότι δεν πρόκειται να παρθούν νέα φοροεισπρακτικά και άλλα μέτρα. Για να είμαστε ακριβείς, αυτή η περίοδος δεν κράτησε ούτε ένα δίμηνο. Τώρα, όταν ερωτώνται, τα στελέχη της κυβέρνησης το γυρίζουν στο Καλαματιανό, αποφεύγοντας όπως ο διάβολος το λιβάνι οποιαδήποτε κατηγορηματική διάψευση. Διότι οι δημοσιογράφοι του αντιπολιτεύμενου Τύπου έχουν την κακή συνήθεια να τα σημειώνουν αυτά και μόλις ανακοινωθούν τα νέα μέτρα δα τους τρίψουν στη μούρη τις δηλώσεις τους.

■ Ας τον λουστούν τώρα

Ο μεγαλοβιομήχανος κρασιών και μεγαλοπαράγοντας του μπάσκετ της Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης, αντάμα με δυο δημοτικούς συμβούλους του ΠΑΣΟΚ και τον επικεφαλής της παράταξης του ΣΥΝ (υποψήφιο δήμαρχο) Ανδρέα Κουράκη, σύμπριζαν κοινό μέτωπο και σήκωσαν τη σημαία της εξυγίανσης και της αλλαγής πολιτικών και προσώπων. Κατανοητή η προσπάθειά τους, αν αναλογιστούμε ότι σε ένα χρόνο έχουμε δημοτικές εκλογές και οι κινήσεις πρέπει να γίνουν από τώρα. Και γιατί στεκόμαστε στον μεγαλοβιομήχανο Μπουτάρη; Μα γιατί αυτός είχε κατέβει με τη δημοτική παράταξη του Περισσού (με υποψήφιο δήμαρχο τον Αγάπιο Σαχίνη) και αυτή η παράταξη είχε διαφημίσει δεόντως τη συγκεκριμένη μεταγραφή (περισσότερο απ' όσο είχε διαφημίσει ο Κόκκαλης τον Ριβάλντο). Τώρα, λοιπόν, που ο μεγαλοβιομήχανος έβαλε πλώρη γι' άλλες πολιτείες (και καλά κάνει από τη μεριά του), η παράταξη μέσω της οποίας εξελέγη αντιδράσειν (από μέσα τους το ξέρουν τι «πίκρα» περνάνε), δηλώνοντας πως διαφωνεί μ' αυτές τις λογικές, διότι σημασία δεν έχουν τα πρόσωπα αλλά ο πολιτικός λόγος. Άμα είναι έτσι, όμως, τότε γιατί επέλεξαν να φιλοξενήσουν ως τρανταχτή μεταγραφή το μεγαλοβιομήχανο Μπουτάρη; Εν πάσῃ περιπτώσει, αυτοί τον εξέλεξαν, ας τον λουστούν τώρα.

■ Περιεσωρούχων

Οπως πληροφορθήκαμε από τον Τύπο, η βαρόνη Μπέτι Μπούδροϊντ, πρώτη γυναίκα πρόεδρος της βρετανικής Βουλής των Κοινοτήτων, προσέφερε το κόκκινο σουτιέν της για χάρη της Κύπρου, στο πλαίσιο εράνου που διεξάγουν οι Βρετανίδες κυρίες που ζουν στην Κύπρο για να συγκεντρώσουν χρήματα για την αντιμετώπιση του καρκίνου του μαστού. Προφανώς, το κόκκινο σουτιέν της βαρόνης δα βγει σε πλειστηριασμό και όλο και κάποιος διεστραμένος δα βρεθεί για να το «χτυπήσει». Δραπόμεδα, λοιπόν, της ευκαιρίας να ζητήσουμε να υπάρξουν και άλλες τέτοιες προσφορές. Για παράδειγμα, ένα στριγκάκι της λαϊδής Σέρι Μπλερ, κάποιο από εκείνα τα υπέροχα καπέλα-ανδοδοχεία που φοράει η Αυτής Μεγαλειότης η βασίλισσα Ελισάβετ ή έστω το στρινγκάκι του σερ Ντείβιντ Μπέκαμ.

■ Σαλεπιτζίδικο

Απαιχτος, όπως πάντα, ο Μεμάς της κυβέρνησης (Γιακουμάτος) έδωσε συντριπτική απάντηση σε όσους αντιτίθενται στην κυβερνητική απόφαση για διεύρυνση του ωραρίου των καταστημάτων: «Δεν είμαστε και σαλεπιτζίδικο του περασμένου αιώνα! Ξέχασε, όμως, κάτι ο Μεμάς. Οτι οι σαλεπιτζίδες ήταν αυτοί που δεν είχαν ωράριο και γύριζαν με την ειδική φουφού 24 ώρες το 24ωρο. Είπαμε, όμως, όταν πρόκειται για τα συμφέροντα μιας χούφτας αλυσίδων του λιανεμπόριου, ακόμα και οι χοντροπαπαρίές επιτρέπονται.

■ Φτώχειες

Από τότε που το ΠΑΣΟΚ βρέθηκε στην αντιπολίτευση και ο Γιωργάκης έχασε το υπουργείο Εξωτερικών, φτώχηναν εξαιρετικά οι ετήσιες εκδηλώσεις του ίδρυματος «Ανδρέας Παπανδρέου» (που κανονικά δα έπρεπε να μετονομαστεί σε «Ιδρυμα προβολής Γιωργάκη και Αφών». Πού η παλιά γκλαμουριά με τον τέως πλαντάρχη Μπιλ Κλίντον, που κατέφθανε με τους μπράβους του και τα σαξόφωνά του, για να μας πει πάσο σπουδαίος πολιτικός είναι ο Γιωργάκης; Τώρα, το «συμπόσιο» περιορίζεται σε μερικούς από το γνωστό δίασο των καθηγητάδων, που βολεύονται και με μια βδομάδα τζάμπα διακοπές στο Αιγαίο. Τύποι σαν τον Μπιλάρα κοστίζουν ακριβά και τα μυστικά κονδύλια του ΥΠΕΞ δεν είναι πλέον διαθέσιμα.

7οιούλη 2004. Η πιο ασφαλής πρωτεύουσα της πολιτισμένης Δύσης βυθίζεται στη δίνη της αγωνίας και του φόβου. Κατά διαβολική σύμπτωση, την ημέρα που είναι έτοιμη να πανηγυρίσει την ανάθεση της διοργάνωσης της Ολυμπιάδας του ντόπικη, της καταστολής, της τρομερής κερδοσκοπίας, της αποβλάκωσης. Οι τεράστιοι ιλεκτρονικοί πίνακες των σταδίων, οι οθόνες των υπολογιστών, οι έκτακτες ενημερώσεις, αντί να εμφανίσουν τους 5 ολυμπιακούς κύκλους, που ο καθένας συμβολίζει μια ήπειρο, έγραψαν με τα πιο χτυπητά λόγια: Ο πόλεμος συνεχίζεται. Ο αρρατος σκηνοθέτης (ήταν η CIA κι αυτή τη φορά, κύριοι προβοκατορολογούντες;) φρόντισε μάλιστα ο επιγραφές να βγαίνουν από τους κύκλους που συμβολίζουν τις 2 1/2 ηπείρους, την Ασία, την Αφρική και τη μισή Αμερική, τη Νότια Αμερική.

Τί έλεγε το πανό; Έχουμε πόλεμο. Στην εποχή της απίστευτης βαρβαρότητας δεν υπάρχουν αθώοι, δεν υπάρχουν ανυπόψιαστοι, δεν υπάρχουν ουδέτεροι. Ολοι το είδαμε, όλοι το διαβάσαμε, όλοι το σκεφτήκαμε. Κανένας, απολύτως κανένας, δεν μπορεί να ισχυριστεί το αντίθετο. Το μήνυμα ήταν σαφέστατο. Προς τα πάνω διαμερίσματα και προς τα κάτω. Προς τους πάνω: «σταματήστε να δολοφονείτε». Προς τους κάτω: «δεν μας νοιάζει αν ανέχεστε τη δική σας εκμετάλλευση, αλλά σταματείστε να ανέχεστε τη δική μας καταστροφή». Προς όλους: «5 αιώνες κόλαση είναι πολύ, πάρα πολύ...».

Πώς αντέρασαν οι «πάνω»; Οπως αντίδρουν πάντα οι ιμπεριαλιστές, οι δολοφόνοι, οι μανιακοί για κέρδος κι εξουσία. Σκόρπισαν νέο τρόμο, νέα κόλαση για να πρωθήσουν τα γαιοστρατηγικά τους συμφέροντα. Για το πετρέλαιο και την κυριαρχία.

Οσο υπάρχουν αθώοι

βερνήσεων, των έγκυρων, των σοβαρών ανολυτών της κοινωνικοοικονομικής πραγματικότητας. Αυτή τη φορά τα σενάρια ήταν πιο προσεκτικά. Ο σκεπτικισμός διάχυτος. Η προβοκατορολογία φανερά εξασθενισμένη. Η συζήτηση πιο «σοβαρή». Ο παρονομαστής, όμως, παρέμεινε ο ίδιος. Οι ισχυροί έδωσαν όρκο τιμής -όπως τότε, το Σεπτέμβρη του 2001- ότι θα εξαλείψουν την τρομοκρατία των κολασμένων. Οι καλοθρεμένοι πολιτικοί και κονδυλοφόροι της ίδιας κοινωνικής τάξης, της εκμεταλλευτικής, μαζί με τους φοβισμένους, συμβιβασμένους κονδυλοφόρους και πολιτικούς των μεσαίων τάξεων έχουν τόνους δάκρυα για τα αθώα θύματα. Στον προβληματισμό εκατομμυρίων ανθρώπων «μήπως φταίω κι εγώ γι' αυτή την κατάσταση» απαντούσαν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο: «Μη το συζητάς, είσαι αθώος, είσαι ανυποψίαστος, είσαι... (όχι, τα άλλα δεν τα έλεγαν) Συνέχισε στην τόσο καλή για μας παρουσία σου...» (ούτε αυτό το έλεγαν).

Την 11η Σεπτεμβρίου του 2001, στην καρδιά του κτήνους, στο Πεντάγωνο και στους διδυμούς πύργους, ένα τεράστιο πτώνο με κόκκινα γράμματα σηκώθηκε. Βαμμένο με το αίμα, το πόνο, την εξαθλίωση, την πείνα εκατοντάδων εκατομμυρίων κολασμένων των 2 1/2 ηπείρων, μετά από 5 ολόκληρους αιώνες αποικιοκρατικής και ιμπεριαλιστικής σκλαβιάς. Μόνο και μόνο, για να θυμηθούμε το Λενίν 80 χρόνια πριν: «Για να μπορούν οι «πολιτισμένοι» άνθρωποι να λύνουν «ελεύθερα», «δημοκρατικά», «κονοβουλευτικά» το ζήτημα, αν η λειτά πρέπει να μοιραστεί με ειρηνικό τρόπο ή αν πρέπει να πετσοκοφτούν καμιά δεκαριά αικόμητεκατομμύρια για να μοιραστεί η ιμπεριαλιστική λεία -χθες ανάμεσα στη Γερμα-

Εισβολή στο Αφγανιστάν πτρώτα, μετά εισβολή στο Ιράκ. Πώς αντέρασαν οι «κάτω»; Διαμαρτυρήθηκαν, μαζικώς μεν άλλα ιδιαιτέρως χλιαρώς. Εντελώς αναντίστοιχα, όχι με την καταπίστηση 5 αιώνων αλλά με την καινούργια απροκάλυπτη πρόκληση. Ετοι θα έπρεπε να είναι; Υπήρχε έστω και κατά προσέγγιση συμπεριφορά -κοινωνική συμπεριφορά- που έδειχνε ότι το μήνυμα έγινε αποδεκτό; Οι αξιολογήθηκε, έστω ελάχιστα, όπως έπρεπε να αξιολογηθεί; Διότι η ελάχιστη προσέγγιση που θα έπρεπε να γίνει από οποιονδήποτε καταπίστημα άνθρωπο πάντα των δυτικών κοινωνιών, από οποιονδήποτε αθώο πολίτη συντηρητικής ή προοδευτικής ιδεολογίας ήταν απλό: «Αν η 11η Σεπτεμβρίου 2001 έδειξε ότι δεν είμαστε ασφαλείς από εργατικά «ατυχήματα» ή από την ανεργία κ.λπ. - μια φορά, οι επιθέσεις στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, η συνεχίζομενη αιμορραγία του Παλαιστινιακού λαού, η ζωή-κόλαση των πληβειακών μαζών στις 2 1/2 ηπείρους, δείχνει ότι δεν είμαστε ασφαλείς από εργατικά «ατυχήματα» ή από την ανεργία κ.λπ. - μια φορά, οι επιθέσεις στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, η συνεχίζομενη αιμορραγία του Παλαιστινιακού λαού, η ζωή-κόλαση των πληβειακών μαζών στις 2 1/2 ηπείρους, δ

■ Ο τολμητιας...

Ο Ρόμπερτ Φισκ, ρεπόρτερ και αναλυτής επί των μεσονατολικών και ασιατικών θεμάτων παγκόσμιας εμβέλειας, ψύχραιμος και ειλικρινής, όπως πάντοτε:

«Ο κ. Μπλερ μας είπε ότι "δεν θα καταφέρουν ποτέ να καταστρέψουν τις αξέσ μας". Δεν προσπαθούν να καταστρέψουν τις αξέσ μας. Προσπαθούν να κάνουν την κοινή γνώμη να εξαναγκάσει τον Μπλερ να αποσύρθει από το Ιράκ, να φύγει από τη συμμορία του με τις ΗΠΑ και να διοχαρίσει τη θέση του από την πολιτική του Μπους στη Μέση Ανατολή.»

Οι Ισπανοί πλήρωσαν το τίμημα για τη στήριξη που έδωσαν στον Μπους - και η απόδυση του ισπανικού στρατού από το Ιράκ απέδειξε ότι οι βομβιστικές επιθέσεις της Μαδρίτης πέτυχαν το σύνολο τους ...

Είναι εύκολο για τον Τόνι Μπλερ να αποκαλεί τις επιθέσεις "βάρβαρες". Φυσικά και ήταν βάρβαρες. Άλλα τί ήταν και οι θάνατοι των αμάχων στην αγγλοαμερικανική εισβολή του 2003, τα παιδιά που γίνονταν κομμάτια από τις βόμβες, οι αμέτρητοι αθώοι Ιρακινοί που σκοτώθηκαν στα φυλάκια ελέγχου του στρατού των ΗΠΑ; Οταν σκοτώνονται αυτοί, είναι "παράπλευρες απώλειες". Οταν σκοτώνονται "δίκοι μας", είναι "βάρβαρη τρομοκρατία".

INDEPENDENT

■ ... και ο φελός

Ο Πάσχος Μανδραβέλλης, αρθρογράφος της πλάκας σε μια δεξιά φυλλάδα, συνηθισμένος να γράφει ό,τι θέλουν ν' ακούσουν τ' αφεντικά του τόπου μας (εγχώρια και εισαγόμενα):

«Το πρόβλημα μπορεί να απαλύνεται με αστυνομικού τύπου μέτρα αλλά δεν εξαλείφεται. Αν κάποιος είναι αποφασισμένος να μεταβεί στον Παράδεισο πάρνοντας και 50, 200 ή 3.000 αθώους μαζί του, τίποτε δεν μπορεί να τον σταματήσει. Το μόνο που μακροπρόθεσμα μπορεί να λειτουργήσει είναι η Παρδεία στις παραγωγούς της τρομοκρατίας περιοχές. Αυτό σημαίνει άνοδο του βιοτικού τους επιπέδου, αλλά σημαίνει ταυτόχρονα κι εντάλλαξη των δυτικών αξιών που έχουν στο επίκεντρό τους τον άνθρωπο και τη ζωή.»

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

Λεπτομέρεια: Ο Φισκ ζει εδώ και χρόνια μόνιμα στη Μέση Ανατολή και μετακινείται από χώρα σε χώρα ζώντας ανάμεσα στους ντόπιους πληθυσμούς. Ο «δίκος μας» δεν ξεκουνάει από την Αθήνα. Τα ξέρει όλα, όμως...

Οποιος αγωνίζεται δεν κλαφουρίζει

Αναμενόμενα ήταν τα μέτρα που αποφάσισαν, χωρίς καμιά ιδιαίτερη ουζήτηση, οι υπουργοί των «25» την περασμένη Τετάρτη. Μέτρα που αφορούν κυρίως την ποραικολούθηση των επικοινωνιών (κινητά, Ιντερνετ κ.λπ.) και που έρχονται να προστεθούν στο τρομο-πλαίσιο που διαμορφώνεται με ραγδαίους ρυθμούς τα τελευταία χρόνια. Με πρόσχημα την «καταπολέμηση της τρομοκρατίας», τα ευρωπαϊκά αστικά κράτη αρνούνται τις αρχές του διαφωτισμού, που κάποτε είχαν αποτελέσει τη βάση συγκρότησής τους, αντιγράφοντας τις τακτικές των φασιστικών καθεστώτων του μεσοπολέμου, για τον έλεγχο της ζωής των πολιτών τους, ώστε να εξασφαλίσουν την απόλυτη υπακοή και να αποτρέψουν όχι τα χτυπήματα από το εξωτερικό (έρουν πολύ καλά ότι έναντι αυτών δεν μπορούν να κάνουν τίποτα), αλλά κάθε ενεργή αμφισβήτηση στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική τους.

Και γιατί θα έπρεπε οι «τρομοκράτες» να δίνουν την παραμικρή σημασία στα μέτρα που παίρνουν οι δυτικές κυβερνήσεις μετά τα χτυπήματα τους; Εδώ οι αγωνιστές τους δίνουν την ίδια τους τη ζωή στον πόλεμο κατά του υπεριολισμού κι αυτοί θα σκεφτούν ότι είναι κακό που παρακολουθείται το κινητό του κάθε φλώρου που κανονίζει με τη γκόμενα τη συμ-

την καταγγελία αυτών των μέτρων την κατανοούμε και τη θεωρούμε επιβεβλημένη. Τα κλαφουρίσματα δεν μπορούμε να δεχτούμε. Και ειδικά εκείνα τα κλαφουρίσματα που φανομενικά έχουν διπλό στόχο, στην ουσία όμως καταριούνται κυρίως εκείνες τις μαχητικές ομάδες που συμμετέχουν με πολεμικά μέσα στον πόλεμο κατά του υπεριολισμού. Η «τρομοκρατία» φταίει, γιατί με τη δράση της σπρώχνει τις κυβερνήσεις στη λήψη αυταρχικών μέτρων, κλαφουρίζουν πολλοί αστοφιλεύθεροι και αριστεροί του γλυκού νερού.

Και γιατί θα έπρεπε οι «τρομοκράτες» να δίνουν την παραμικρή σημασία στα μέτρα που παίρνουν οι δυτικές κυβερνήσεις μετά τα χτυπήματα τους; Εδώ οι αγωνιστές τους δίνουν την ίδια τους τη ζωή στον πόλεμο κατά του υπεριολισμού κι αυτοί θα σκεφτούν ότι είναι κακό που παρακολουθείται το κινητό του κάθε φλώρου που κανονίζει με τη γκόμενα τη συμ-

μετοχή τους στο αυριανό χαρούμενο χάπενινγκ με τις σφυρίχτρες και τα μπαλονάκια. Ας κρατήσουμε τουλάχιστον τη σοβαρότητά μας.

Το πρόβλημα δεν είναι των αγωνιστών που σχεδιάζουν και εκτελούν τα πολεμικά χτυπήματα (γι' αυτό και από την πλευρά τους δεν ακούσαμε ποτέ κλαφουρίσματα για τα μέτρα των δυτικών κυβερνήσεων, αλλά μόνο χλευασμό για την αναποτελεσματικότητά τους). Το πρόβλημα είναι δικό μας. Των πολιτών στα κράτη της Δύσης και ειδικά εκείνων των πολιτικών και κοινωνικών ομάδων που διακηρύσσουν ότι είναι αντικαπιταλιστικές. Εμείς είναι που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τι υπερασπίζομαστε, τι θέλουμε.

Θέλουμε την ησυχία μας; Θέλουμε να λειτουργούμε ως μια χαρούμενη αντιπολίτευση στον καπιταλισμό, διάγοντας ήρεμο πολιτικό βίο στα όρια της αστικής νομιμότητας; Αν ναι, τότε έχουμε δίκιο να καταρίμαστε τους «πολεμοχαρείς τρομοκράτες» που μας

χαλάνε την ησυχία. Αν όχι, τότε πρέπει να διατυπώσουμε ξεκάθαρα τις απόψεις μας. Αν ο ορίζοντάς μας είναι η αστική δημοκρατία, τότε οι ενωθούμε με όλους τους αστούς φίλελεύθερους, με τους ρομαντικούς εραστές του διαφωτισμού, οι εξοπλιστούμε με πυρσούς και ας βγάλμε σε νυχτερινές λαμπταδηρομίες οιμωγών και καταγγελιών. Αν η αστική δημοκρατία δεν μας χωράει, αν πώσ από τη σάπια βιτρίνα της βλέπουμε τη δικτατορία του κεφαλαίου, τον υπεριολισμό και τον πόλεμο, ας οργανωθούμε για την ανατροπή της. Ας βρούμε εκείνες τις τακτικές που θα μας επιτρέψουν να συγκεντρώσουμε τις δυνάμεις για το τοσκισμα του καπιταλισμού.

Μάλλον, όμως, αυτή η διακήρυξη έχει ιδιαία αξία με τις διακηρύξεις των παπαδών για τον παραδέισο και την κολαστ. Μάλλον μας αρέσει η σάπια αστική δημοκρατία. Γι' αυτό και δεν μπορούμε να συγκινηθούμε καν από τις μεγάλες πράξεις αντίστασης.

σφαιρο.

Οχι αυτό θα χρειαζόταν μήνες – να διαλέξει κανείς ασφαλή στήσια, να προετοιμάσει εκρηκτικά, να αναγνωρίσει στόχους, να εξασφαλίσει ασφαλεία, να επιλέξει τους βομβιστές, να σχεδιάσει τις επικοινωνίες. Συντονισμένο και πολύπλοκο σχέδιο – και η συνηθισμένη παντελής αδιαφορία για τις ζώες των αθώων – είναι χαρακτηριστικό της Αλ-Κάιντα.

Ας αναλογιστούμε το γεγονός ότι η χθεσινή μέρα – το άνοιγμα του G8 – αντιπροσωπεύει την πλήρη αποτυχία των υπηρεσιών ασφαλείας μας. Αυτές αποτελούνται απ' τους ίδιους «ειδικούς» πληροφοριοδότες που ισχυρίζονται ότι υπέριξαν όπλα μαζικής καταστροφής στο Ιράκ. Αυτοί είναι που αποτελούνται απ' την ησυχία στην πλάτη τους – ενώ οι αστραλούς διασποράς, οι αθώοι Ιρακινοί που πυροβολήθηκαν στα αμερικανικά στρατιωτικά μπλόκα; Οταν αυτοί πεθαίνουν, είναι «παράσπλευρη απώλεια», ενώ όταν «εμείς» πεθαίνουμε, είναι «βάρβαρη τρομοκρατία». Εάν μαχόμαστε κατά της εξέγερσης στο Ιράκ τί είναι αυτό που μας κάνει να πιστέψουμε ότι η εξέγερση δεν θα έρθει και σε μας; Ενα πράγμα είναι σίγουρο: Εάν ο Μπλερ πιστεύει ότι με το να «πολεμά την τρομοκρατία» στο Ιράκ μπορούμε να είμαστε πιο αποτελεσματικά προστατευόμενοι στη Βρετανία, αυτό το επιχείρημα δε στέκει πλέον.

Το να συγχρονίσει κανείς αυτές τις βόμβες με τη σύνοδο του G8, όταν όλος ο κόσμος επικεντρωνόταν στη Βρετανία, δεν ήταν κάποιο χτύπημα που απαιτούσε ιδιαίτερη εξυπέρδοδη. Δε χρειάζεται να έχεις PhD για να επιλέξεις μια ακόμα στηγμή χειραψίας Μπους-Μπλερ για να διαλέξεις να αποκλείσεις την πρωτεύουσα με εκρηκτικά και να σφάξεις τους κατοίκους της. Η σύνοδος του G8 εξαγγέλθηκε τόσο πολιά ώστε να δώσει στους βομβιστές όλο το χρόνο που χρειάζονταν για να προετοιμαστούν. Ενα συντονισμένο σύστημα επιθέσεων αυτού του ειδούς που ειδαμε χθες χρειάζεται βιδομάδες για να σχεδιαστεί. Μπορούμε να ξεχάσουμε την ήλιθια φαντασιοπλήξια ότι προγραμματίστηκαν για να συμπέσουν με την απόφαση για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ο Μπιν Λάντεν και οι υποστηρικτές του δε στήνουν μια τέτοια επιχείρηση σαν αυτή πάνω στη βάση μας μικρής πιθανότητας η Γαλλία να χάσει την υποψηφιότητά της να φιλοξενήσει τους αγώνες. Η Αλ-Κάιντα δεν παιζεί ποδό-

σφαιρο.

Με το να συνεχίσουμε να υποκρινόμαστε ότι οι εχθροί της Βρετανίας θέλουν να καταστρέψουν «αυτό που αγαπάμε» ενθαρρύνοντας το ρατσισμό. Αυτό που αντιμετωπίζουμε εδώ είναι ένα συγκεκριμένο, σημερινό ταξιδιώτε

■ Υπάρχει ήδη πρόταση από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ

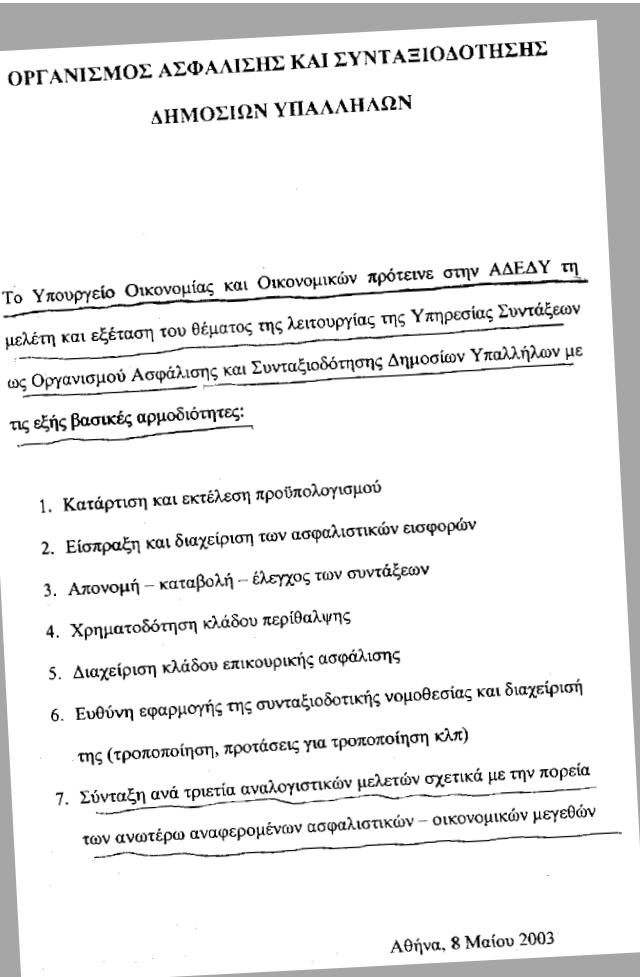
Μεγάλη παγίδα το Ταμείο των Δημόσιων Υπαλλήλων

Συνεχίζοντας την αποκάλυψη βασικών πτυχών της κυρούμενης νέας αντιασφαλιστικής ανατροπής, παρουσιάζουμε σήμερα το σχέδιο για τη δημιουργία ασφαλιστικού ταμείου των εργαζόμενων στο Δημόσιο, που θα αποτελέσει τη βάση για το συνέχεια «ξετίναιμα» των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων.

Το σχέδιο αυτό παρουσιάστηκε στην ΑΔΕΔΥ το Μάιο του 2003 από τον τότε υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Κ. Σκανδαλίδη. Εχουμε στα χέρια μας δυο έγγραφα του Σκανδαλίδη, χωρίς σφραγίδες και υπογραφές (είναι αυτό που ονομάζουν ποτ paper). Το πρώτο έχει ημερομηνία 8.5.2003 (το βλέπετε στη φωτογραφία) και σε μια σελίδα περιέγραφε τη βασική φιλοσοφία της πρότασης για τη δημιουργία «Οργανισμού Ασφαλίστης και Συνταξιοδότησης Δημοσίων Υπαλλήλων». Το δεύτερο έγγραφο έχει ημερομηνία 21.5.2003 και αναπτύσσει ακόμα περισσότερο την πρόταση.

Ο ανεπίόμος χαρακτήρας που έχουν αυτά τα έγγραφα αποκαλύπτει ενοχή. Ο Σκανδαλίδης, ένα χρόνο μετά την ψήφιση του νόμου Ρέππα-Χριστοδούλακη, δεν ήθελε να ανοίξει μέτωπο (ήταν και στα μάυρα του τα χάλια τότε το ΠΑΣΟΚ), αλλά να ξεκινήσει ένα παρασκηνιακό παζάρι με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΑΔΕΔΥ, να κάνει μαζί της μια συνδιλαγή, χωρίς εντάσεις και δημόσιες αντιπαραθέσεις. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία από τη μεριά της έδειξε μπέσα. Οχι μόνο δεν κατήγγειλε την πρόταση Σκανδαλίδη αλλά δεν αποκάλυψε καν την ύπαρξή της. Ετσι, οι δημόσιοι υπάλληλοι (πλην της μειοψηφίας που διαβάζει «Κόντρα») έχουν μάυρα μεσάνυχτα γι' αυτό το ζήτημα.

Γιατί επανερχόμαστε σ' αυτό το ζήτημα, που η κυβέρνηση της ΝΔ δεν έχει ανακινήσει; Γιατί εκτιμούμε πως είναι ένα από τα κομβικά σημεία της αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Η κατάργηση του καθεστώτος «ασφαλίστης στον εργοδότη» και η δημιουργία αυτοτελούς Ταμείου Ασφαλίστης για τους δημόσιους υπαλλήλους είναι η βάση για να μπουν για πολλά χρόνια στην κλίνη του Προκρύστη τα ασφαλιστικά δικαιώματα των δημόσιων υπαλλήλων. Ενας τέτοιος χειρισμός έχει και δημοσιονομική σημασία. Αν σκεφτούμε την ελειμματικότητα του κρατικού προϋπολογισμού θα κατανοήσουμε πόσο σημαντικό είναι για το κράτος να ξεφορτωθεί ένα τμήμα της δαπάνης για τις ασφαλιστικές παροχές των υπαλ-

λήλων και συνταξιούχων του.

Η «ασφάλιση στον εργοδότη» είναι η πιο καθαρή και συμφέρουσα στον εργαζόμενο ασφάλιση. Ο εργοδότης παραικρατά κάποιες ασφαλιστικές εισφορές και έχει την αποκλειστική ευθύνη για την καταβολή των ασφαλιστικών παροχών (σε ειδος ή χρήμα). Ετσι, η κοινωνική ασφάλιση εμφανίζεται ως ένα δεύτερο τμήμα μισθού. Αυτό, όμως, δεν συμφέρει πλέον τους εργοδότες, γι' αυτό και καταβάλλουν προσπάθειες να σπάσει αυτή η μορφή ασφάλισης όπου προσπάθησε να καταβάλλει τις συντάξεις.

Οποιος δεν είναι έξοικειωμένος με τη λειτουργία των ασφαλιστικών συστημάτων μπορεί να αναρωτηθεί: αφού το κράτος και πάλι θα πληρώνει τις συντάξεις, τότε γιατί να θέλει να δημιουργήσει ανεξάρτητο Ταμείο; Για να προσθέσει μια ακόμα γραφειοκρατική υπηρεσία στην καμπούρα του;

Η απάντηση είναι καταρχάς απλή: με τη δημιουργία ανεξάρτητου Ταμείου το κράτος ξεφορτώνεται την ευθύνη καταβολής σε κάθε περίπτωση των συντάξεων και τη μεταβιβάζει στο Ταμείο. Το ύψος των συντάξεων και οι άλλες ασφαλιστικές παροχές τίθενται πλέον στην Προκρύστη κλίνη των επήσιων ισολογισμών ενός Ταμείου. Αν το Ταμείο εμφανίζει ελλειμμα, το κράτος μπορεί να το καλύψει για ένα-δυο χρόνια, στη συνέχεια, όμως, θα παρέμβει πετσοκόβοντας τις παροχές, ώστε να αποκατασταθεί η ισολογιστική ισορροπία του Ταμείου.

■ Κομβικό ζήτημα η αύξηση των οριών ηλικίας

Παραθέτουμε αυτούσια τα όσα είπε για το ασφαλιστικό ο Αλογοσκούφης, κατά την παρουσίαση της έκθεσης του ΟΟΣΑ για την ελληνική οικονομία:

«Το χρέος θέτει και σημαντικούς περιορισμούς ως προς τη δυνατότητα αντιμετώπισης μελλοντικών προκλήσεων, όπως είναι το πρόβλημα της γήρανσης του πληθυσμού. Το πρόβλημα αυτό πρέπει να αρχίσει να μας απασχολεί σοβαρά πολύ πριν οι πιέσεις γίνουν ασφυκτικές.»

«Πρέπει να σταθώ στην πρωτοβουλία της κυβέρνησης για Εθνικό Διάλογο σχετικά με τα προβλήματα και τις αδυναμίες του ασφαλιστικού συστήματος, που μπορεί να αποδειχθύνουν, όπως λέει και η έκθεση του ΟΟΣΑ, ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Μετά την αντιμετώπιση του ασφαλιστικού προβλήματος των τραπεζών, είναι ανάγκη να βρούμε τρόπο να εξασφαλίσουμε με συνάντηση τη μακροχρόνια βιωσιμότητα συνολικά του ασφαλιστικού συστήματος.»

Τα πρόγματα είναι κάτι παραπάνω από σαφή. Το ασφαλιστικό θεωρείται «ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας». Επομένως, μια κυβέρνηση που θελεί να ονομάζεται υπεύθυνη δεν μπορεί να αφήσει ενεργή αυτή την ωρολογιακή βόμβα. Πρέπει να την απασφαλίσει. Πρέπει να επιχειρήσει μια λύση με μακροπρόθεσμο ορίζοντα. Ειδικά από τη στιγμή που θα έχουν φύγει από τη μέση όλα τα ειδικά ταμεία και θα υπάρχουν μόνο το Δημόσιο και το ΙΚΑ.

Ποια θα είναι η βασική κατεύθυνση της παρέμβασης; Και πάλι μας το λέει ο Αλογοσκούφης, αναγρέυοντας σε μέγιστο πρόβλημα τη λεγόμενη γήρανση του πληθυσμού.

Τι είναι η γήρανση του πληθυσμού; Είναι το φαινόμενο της επιμήκυνσης του προσδόκιμου επιβίωσης (ο κόσμος ζει περισσότερα χρόνια σε σχέση με το παρελθόν, για να το πούμε απλά). Αυτό, σύμφωνα με τους απολογητές της θεωρίας της γήρανσης, έχει ως αποτέλεσμα την επιβάρυνση των ασφαλιστικών συστημάτων, διότι ο συνταξιούχος του βίου θα πάρει συνολικά μεγαλύτερο ποσό σύνταξης σε σχέση με ένα συνταξιούχο παλαιότερων δεκαετιών. Αρα, εφόσον το πρόβλημα συνιστάται στην παράταση του χρόνου ζωής, η λύση βρίσκεται στην ιδιαίτερη προστασία του ιδιαίτερου βίου, ώστε ο συντάξιμος βίος να περιοριστεί στα παλαιότερα επίπεδα.

Έχουμε πολλές φορές τονίσει ότι έτσι όπως τίθεται το ζήτημα αποτελεί καταρχάς απάτη. Διότι το ΙΚΑ, έτσι και δεν έχει καταληφθεί επί δεκαετίες, θα ήταν σε θέση να αντιμετωπίσει την όποια επιβάρυνση μέσω των αποθεματικών του. Για να γίνει, λοιπόν, οποιαδήποτε συζήτηση επί του θέματος που ονομάζεται «γήρανση του πληθυσμού», θα πρέπει πρώτα να επιστραφούν στο ΙΚΑ τα κλεμμένα, με ακριβή αποτύπωση τους (γιατί είναι πολλές οι πηγές της κλεψίας).

Πέρα απ' αυτό, όμως, που είναι απλή λογιστική, αν υπάρχει η πολιτική βούληση να γίνει αυτή η λογιστική, υπάρχει ένα τεράστιο θέμα αρχών. Δεν είναι δυνατόν οι εργαζόμενοι, αυτοί που παράγουν όλο τον κοινωνικό πλούτο, αυτοί που σηκώνουν κάθε χρόνο πάνω το 80% των φορολογικών βαρών (σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία), να μπουν σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση που θα έχει σαν βάση της, σαν αφετηρία, το ότι αποτελεί έγκλημα και κοινωνικό βάρος να ζεις περισσότερα χρόνια. Χάρη στους εργαζόμενους και τη σκληρή δουλειά τους αυξήθηκε το προσδόκιμο επιβίωσης. Η κοινωνία δεν έχει πρόβλημα να συντηρήσει τους συνταξιούχους της, να τους επιτρέψει να απολαύσουν μερικά χρόνια ξεκούρασης παραπάνω σε σχέση με τους πατεράδες και τους παππούδες τους. Το πρόβλημα είναι ο καπιταλισμός και όχι οι πολλοί συνταξιούχοι. Το πρόβλημα είναι τα παράσιτα που απομυζούν τον ίδρωτα της εργαζόμενης κοινωνίας. Ας τα βάλουμε όλα κάτω, ας τα μοιράσουμε κοινωνικά δίκαια και αν δούμε ότι δεν μας φτάνουν για βγαίνουμε στη σύνταξη στα 60 (και όχι στα 65), τότε να εργαζόμαστε παραπάνω. Οχι, όμως, να θεωρούνται ιερά και απαραίτηστα μόνο τα καπιταλιστικά κέρδη και να καλούμαστε να συναντήσουμε σε ένα καθεστώς γαλέρας, δουλεύοντας μερική τα βαθιά γεράματα.

Σε ιδιωτικά ιατρεία μετατρέπονται τα Κέντρα Υγείας

Από τη Λάρισα εξήγγειλε ο ΑΝ. Κακλαμάνης την απόφαση της κυβέρνησης της ΝΔ να πληρώνουν οι ασθενείς, μέσω των ασφαλιστικών τους ταμείων, για τις εξετάσεις στα Κέντρα Υγείας. Το θέμα αφορά την επαρχία, γιατί στις μεγάλες πόλεις το ΙΚΑ έχει τα δικά του ιατρεία. Σύμφωνα με τις δηλώσεις Κακλαμάνη, εξαρούνται μόνο οι ασφαλισμένοι του ΟΓΑ.

Η λογική που υπάρχει στη βάση αυτής της απόφασης είναι εξαιρετικά απλή. Οι υπηρεσίες Υγείας, ακόμα και οι κρατικές, αντιμετωπίζονται σαν επιχειρήσεις οι οποίες πρέπει να παράγουν κέρδος. Τα Κέντρα Υγείας, που προσφέρουν κάποιες υπηρεσίες στους ανθρώπους της επαρχίας, πρέπει να γίνουν ανταγωνιστικά έναντι της ιδιωτικής ιατρικής. «Η παρούσα κυβέρνηση -είπε ο Κακλαμάνης- δεν έχει ιδεοληψίες σε ό,τι αφορά τον ιδιωτικό τομέα Υγείας, αυτό είναι γνωστό. Θεωρούμε την ύπαρξη του αναγκαία ως συμπληρωματική του ΕΣΥ».

Επειδή, λοιπόν, η κυβέρνη-

ση δεν έχει ιδεοληψίες, αποφάσισε να αφαιρέσει από τα Κέντρα Υγείας το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της δωρεάν παροχής υπηρεσιών. Ή μάλλον αποφάσισε να αφαιρέσει από τους εργαζόμενους και συνταξιούχους την επιλογή να εξυπηρετούνται δωρεάν από τα Κέντρα Υγείας.

Θα πληρώνει το ασφαλιστικό ταμείο, λέει η κυβέρνηση. Και λοιπόν; Δεν είναι λεφτά του εργαζόμενου αυτά που θα πληρώσει το ασφαλιστικό ταμείο; Το πράγμα, όμως, έχει πολύ μεγαλύτερο βάθος. «Δεν μπορεί το ΕΣΥ να επιδοτεί το ΙΚΑ», αποφάνθηκε με το γνωστό αλαζονικό του ύφος ο φιλόδοξος υπουργός Υγείας. Και μόνο αυτή η δήλωση από έναν υπουργό έχει όλα τα χαρακτηριστικά της ιταμότητας. Γιατί είναι γνωστό πως επί δεκαετίες το κράτος φόρτωνε στις πλάτες του ΙΚΑ την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, για την οποία δεν τηλήρωσε δεκάρια ή πλήρωσε ελάχιστα και κατόπιν εορτής. Αυτή η εκμετάλλευση του ΙΚΑ από τη μεριά του κράτους είναι μια από τις βασικές

πηγές της οικονομικής δυσπραγίας του ΙΚΑ. Αφού, λοιπόν, θυμούνται τώρα πως το ΙΚΑ πρέπει να πληρώνει για τους ασφαλισμένους του που καταφέγγουν στα Κέντρα Υγείας, γιατί δεν θυμούνται ταυτόχρονα να πληρώσουν στο ΙΚΑ αυτά που χωροστάει το κράτος από την άσκηση κοινωνικής πολιτικής που φέρται στο ίδρυμα;

Εκείνο που επιδιώκει η κυβέρνηση είναι να επεκτείνει τις αγοραίες σχέσεις παντού στο χώρο της Υγείας. Να μη μείνει ούτε μια πτυχή χωρίς σχέσεις αγοράς-πώλησης υπηρεσιών. Ετοι, το ΙΚΑ θα βγει στη γύρα για να βρει τις φτηνότερες υπηρεσίες. Αυτές μπορεί να τις προσφέρει το Κέντρο Υγείας, μπορεί όμως να τις προσφέρει και ο ιδιώτης γιατρός ή κλινικάρχης.

Ποιο είναι το όραμα του υπουργού Υγείας; «Έτσι -είπε- θα είναι αυτάρκη τα Κέντρα Υγείας σε δύο τη χώρα και θα μπορούν να κάνουν ανανέωση του εσοπλισμού τους, χωρίς να'χουν την ανάγκη να περιμένουν από τον εκάστοτε υπουργό Υγείας να τους εγκρί-

νει ή να μην τους εγκρίνει αυτό που ζητούν». Ετοι βλέπει η κυβέρνηση τα Κέντρα Υγείας. Σαν μαγαζιά που πρέπει να τα βγάζουν πέρα μόνα τους. Δεν είναι υποχρέωση του κράτους να χρηματοδοτεί τα Κέντρα Υγείας, αλλά δική τους υποχρέωση να βγάζουν κέρδη πουλώντας υπηρεσίες υγείας και απ' αυτά τα κέρδη να κάνουν τις επενδύσεις τους, να ανανεώνουν τον εξοπλισμό τους, να προσλαμβάνουν προσωπικό. Το ότι μ' αυτό τον τρόπο θα την πληρώσει η φτωχολογία στην επαρχία ουδόλως απασχολεί την κυβέρνηση. Ούτε το ότι τα ίδια τα Κέντρα Υγείας θα κατηγοριοποιηθούν ανάλογα με τα έσοδά τους, γιατί δεν είναι όλες οι περιοχές ίδιες για να βγάζουν τα ίδια κέρδη. Ετοι, η ίδια η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας θα εξαρτάται από την κερδοφορία των Κέντρων Υγείας. Το αγαθό που λέγεται Υγεία μετατρέπεται σε εμπόρευμα, χωρίς να υπεισέρχεται στην αγορά του ούτε μια ακότιδα κοινωνικής ευαισθησίας.

Ομολογία αφελούς οικονομολόγου

«Σε όρους αγοραστικής δύναμης, η Ελλάδα έχει κατά κεφαλήν εισόδημα ίσο με το 76% περίπου του μέσου όρου της ευρωζώνης, ενώ η παραγωγικότητά της είναι μόλις στο 66% του αντίστοιχου μέσου όρου. Το ποσοστό απασχόλησης είναι σχετικά χαμηλό, ενώ ταυτόχρονα οι απασχολούμενοι εργάζονται αναλογικά περισσότερες ώρες».

Τα παραπάνω ειπώθηκαν από τον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών Γ. Αλογοσκούφη, κατά την παρουσίαση της έκθεσης του ΟΟΣΑ για την ελληνική οικονομία, στις 7.7.05. Συνοδεύτηκαν δε με το εξής συμπέρασμα:

«Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε την πολυτέλεια να καθυστερήσουμε τις μεταρρυθμίσεις που θα επιπρέψουν την συνεχή αύξηση της απασχόλησης όσο και της παραγωγικότητας».

Ποιες είναι αυτές οι μεταρρυθμίσεις το γνωρίζουμε πλέον. Ενα δείγμα είναι το νομοσχέδιο για το φτήνεμα των υπερωριών και τη διευθέτηση του κόστους εργασίας. Ασκείται, επίσης, πίεση για αλλαγή στο καθεστώς των ομαδικών απολύτων (απελευθέρωση ή έστω αύξηση του σχετικού ποσοστού πάνω από το 2% που ισχύει), για πληρωμή εργαζόμενων ακόμα και κάτω από τα προβλεπόμενα από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και άλλα τέτοια.

Στοιχειώδεις οικονομικές γνώσεις να έχει κανείς καταλαβαίνει ότι η εικόνα που περιέγραψε ο Αλογοσκούφης αλλού θα έπρεπε κανονικά να παραπέμπει. Τί λέει αυτή η εικόνα; Οτι μολονότι οι Ελληνες εργάζονται αναλογικά περισσότερο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, η παραγωγικότητα είναι μόλις στο 66%. Κατά την αστική πολιτική οικονομία, ως παραγωγικότητα ορίζεται ο όγκος της παραγωγής ανά εργαζόμενον. Πρόκειται για έναν σκοπόματα λαθεμένο ορισμό, γιατί ουσιαστικά συμπεριλαμβάνει και την εντατικότητα της εργασίας, που δεν έχει σχέση με την παραγωγικότητα. Παραγωγικότητα είναι ο όγκος της παραγωγής στη μονάδα του χρόνου, όταν παραμένουν σταθερά και το εκτατικό και το εντατικό μέγεθος της εργασίας (δηλαδή, σταθερό ωράριο και σταθερή εντατικότητα εργασίας).

Ακόμα και με τον αστικό ορισμό, όμως, βλέπουμε ότι οι Ελληνες εργάζομενοι παράγουν λιγότερο, μολονότι εργάζονται περισσότερο χρόνο αναλογικά. Γιατί απλούστατα και ο μηχανισμός της παραγωγής και η οργάνωση της παραγωγής υπερεούν σε σχέση με τα ισχύοντα στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες της Ευρώπης. Πεπλαισιώνες μηχανές και εργαλεία δεν μπορούν να φτάσουν την παραγωγή σε μεγάλα ύψη, ακόμα και αν οι εργάτες που τα «κινούν» ξεθεώνονται στη δουλειά, εργάζομενοι περισσότερες ώρες και με μεγαλύτερη ένταση.

Όμως, η ανανέωση του εξοπλισμού και ο εκσυγχρονισμός της παραγωγικής διαδικασίας είναι δουλειά των καπιταλιστών και όχι των εργατών. Θα έπρεπε, λοιπόν, ο πονηρός πολιτικός αλλά αφελής οικονομολόγος Γ. Αλογοσκούφης να απευθύνεται στην κρατικοδιαστή τάξη των Ελλήνων καπιταλιστών και να της πει: «Τόσα λεφτά παίρνετε με τη μορφή επιχορηγήσεων από το κράτος, οι εργάτες σας δουλεύουν περισσότερες ώρες σε σχέση με τους ευρωπαϊκούς συναδέλφους σας, επιτέλους ρίζεται κεφαλαία και εκσυγχρονίστε τα «μαγαζιά» σας αν θέλετε να γίνουν πιο παραγωγικά και πιο ανταγωνιστικά».

Ξέρει πολύ καλά, όμως, ο Αλογοσκούφης, ότι οι Ελληνες καπιταλιστές δεν έχουν καμιά διάθεση να επενδύσουν περισσότερο χρόνο αναλογικά. Ιστορία απλούστατα και η οργάνωση της παραγωγής υπερεούν σε σχέση με τα ισχύοντα στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες της Ευρώπης. Πεπλαισιώνες μηχανές και εργαλεία δεν μπορούν να φτάσουν την παραγωγή σε μεγάλα ύψη, ακόμα και αν οι εργάτες που τα «κινούν» ξεθεώνονται στη δουλειά, εργάζομενοι περισσότερες ώρες σε σχέση με τους ευρωπαϊκούς συναδέλφους σας, επιτέλους ρίζεται κεφαλαία και εκσυγχρονίστε τα «μαγαζιά» σας αν θέλετε να γίνουν πιο παραγωγικά και πιο ανταγωνιστικά. Ξέρει πολύ καλά, όμως, ο Αλογοσκούφης, ότι οι Ελληνες καπιταλιστές δεν έχουν καμιά διάθεση να επενδύσουν περισσότερο χρόνο σταθερό κεφαλαίο, γιατί αυτό θα τους έφερε σε δυσμενέστερη θέση έναντι των κολοσσών μονοπωλίων των αναπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών. Γνωρίζει ότι σε κάθε περίπτωση χώρες μέσου επιπτέδου ανάπτυξης, όπως η Ελλάδα, δεν μπορούν να φτάσουν την παραγωγικότητα στα επίπεδα των αναπτυγμένων χωρών. Μπορούν, όμως, να κάνουν κάτι άλλο. Να βιάσουν την εργατική τάξη, να αυξήσουν και το εκτατικό και το εντατικό μέγεθος της εργασίας και έτσι να πετύχουν αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης. Αύξηση του ποσοστού της υπεραξιάς που απομονώνεται από τους εργάτες, ώστε να μπορέσουν να διατραγματεύουν ένα καλύτερο ποσοστό κέρδους στις διεθνείς αγορές.

Οταν, λοιπόν, ειδικά στην Ελλάδα, ακούμε για αύξηση της παραγωγικότητας, ας έχουμε υπόψη μας ότι λόγος γίνεται μόνο για την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης και όχι για εκσυγχρονισμό των μηχανών και της παραγωγής.</p

■ Διευθέτηση και υπερωρίες

Παζάρια κυβέρνησης - ΓΣΕΕ - ΣΕΒ

Εκεί που όλα έδειχναν τελειωμένα, με την κυβέρνηση να καταθέτει στη Βουλή το εργασιακό νομοσχέδιο και τη ΓΣΕΕ να αντιδρά με μια 24ωρη απεργία, κάτι έγινε και το παρασκηνιακό παζάρι ξανάναψε. Η ΓΣΕΕ έστειλε μια μελιστάλαχτη επιστολή-απάντηση πολλών σελίδων στον Παναγιωτόπουλο, αυτός δήλωσε πως ουδέποτε ακούστηκε από στέλεχος του υπουργείου η φράση «διευθυντικό δικαίωμα» (!), ο Μεϊμαράκης άρχισε παρασκηνιακές διαβούλευσεις με τη ΔΑΚΕ και η ΓΣΕΕ άρχισε παζάρι με τον ΣΕΒ, με μια αιφνιδιαστική συνάντηση την Πέμπτη το απόγευμα.

Τη στιγμή που κλείνει η ύλη της «Κ» το παζάρι βρίσκεται στο φόρτε του.

Θα τα βρουν και θα πάνε σε μια συναινετική λύση; Δεν το γνωρίζουμε. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η κυβέρνηση θα νομιθετήσει τις επόμενες μέρες.

Οπως ολα δεξιονυμον, το παζάρι γίνεται στο διευθυντικό δικαίωμα για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και όχι σ' αυτή καθαυτή τη διευθέτηση. Η ΓΣΕΕ έκανε ξεκάθαρο, στην επιστολή που έστειλε στον Παναγιωτόπουλο, ότι δεν αντιτίθενται στη διευθέτηση, δηλαδή στη μετατροπή του οχτάρου σε λάστιχο. Γράφει χαρακτηριστικά: «Για να μην υπάρχουν προβλήματα και σοβαρές κοινωνικές επιπτώσεις είναι ανογκαίο η ευελιξία του χρόνου εργασίας να είναι απόρροια γενικότερης συναίνεσης και ελεύθερων συλλογικών

συμβάσεων και συμφωνιών. Εάν η διεύθηση του χρόνου εργασίας, δηλαδή η αυξομείωση των ωρών εργασίας, αφεθεί αποκλειστικά και ανεξέλγκτα στον εργοδότη, η προσωπική και η οικογενειακή ζωή του εργαζόμενου θα διαλυθεί. Ενώ, αν η διεύθηση γίνει με την άσκηση εκβιασμού και ο εργαζόμενος υπογράψει, δεν θα διαλυθεί η ζωή του και δεν θα αυξηθεί η ανεργία!

Η ΣΕΕ φαίνεται σαν να ζητά παραμονή στο νόμο Γιαννίτση, που προβλέπει τη διευθέτηση με συμφωνία. Αν ήταν έτοι, θα το έλεγε ευθέως. Χρησιμοποιεί επίτηδες μια γενικόλογη διατύπωση, κλείνοντας το μάτι στον Πανογιωτόπουλο να φτιασιδώσει λήγο τη διάταξη που θα βάλει, προβλέποντας

διαιτησία ή κάτι ανάλογο. Μ' αυτόν τον τρόπο ο Πανογιωτόπουλος θα βολέψει και τη ΔΑΚΕ, που προσπαθεί να αναβαθμίσει τη θέση της, αποφεύγοντας να εμφανιστεί ανοιχτά σαν δύναμη κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Σύμφωνα με πληροφορίες, η ΓΣΕΕ «έδινε» στο ΣΕΒ τη συμφωνία της για το φτήνεμα των υπερωριών, ζητώντας σε αντάλλαγμα τη συμφωνία του για κάποια πιο ήπια ρύθμιση στο θέμα της διευθέτησης. Δεν γνωρίζουμε τί στάση κράτησε τελικά ο ΣΕΒ, όμως το παζάρι είναι ευρύτερο. Ο ΣΕΒ θέλει καλές σχέσεις με τη ΓΣΕΕ, γιατί σε μερικούς μήνες θα ξεκινήσουν και οι διαπραγματεύσεις για τη νέα Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Αυτά δόλα ίσως είναι γνωστά τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραφμές, γι' αυτό δεν έχει κανένα νόημα να κάνουμε εικασίες. Εκείνο που πρέπει να σημειώσουμε είναι πως για μια φορά αικόμη προωθούνται αντιδραστικές αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις με τη συναίνεση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ο εργάτης έχει γίνει λαστιχο, τα αφεντικά έχουν αποθραυσθεί και αυθαίρετούν καθημερινά, γνωρίζοντας ότι κανένας δεν θα τους ζητήσει λογαριασμό και η ΓΣΕΕ κάθεται και παζαρεύει το αν... το σκοινί που θα μας κρεμάσουν θα έχει βαζελίνη. Δυστυχώς, η δική μας αδράνεια και παθητικότητα τους επιτρέπει να παζαρεύουν τις ζωές μας.

Αχρηστες κινήσεις εντυπωσιασμού από τον Κ. Καραμανλή

Είναι κοινό μυστικό ότι αυτή την περίοδο καταρρακώνεται το προφίλ του Κ. Καραμανλή, επειδή διογκώνεται η λαϊκή δυσφρέσκεια σαν συνέπεια της πολιτικής που ασκεί η κυβέρνηση της ΝΔ. Ο Καραμανλής είναι στριμωγμένος, παρά το γεγονός ότι η λαϊκή δυσφρέσκεια δεν μεταφράστηκε ακόμα σε μαζικό κίνημα αντίστασης. Προκειμένου να αναστηλώσει το καταρρακωμένο κύρος του επισκέφτηκε την περιομένη Τρίτη το υπουργείο Γεωργίας και μετά την καθιερωμένη συνάντησή του με την πολιτική ηγεσία επανελάβε, σαν κοινό παπαγαλάκι, τους διθύραμψους της για την αισκούμενη πολιτική της. Για λόγους χώρου και περισσότερο για λόγους ουσίας θα σταθούμε στα κύρια σημεία των δηλώσεων του Κ. Καραμανλή.

από τρίτες χώρες, που οδήγησε στην κατακόρυφη πτώση των τιμών των αγροτικών προϊόντων προς όρελος αποκλειστικά του εμπορικού και βιομηχανικού κεφαλαίου. Τις συνέπειες αυτής της πολιτικής τις γεύτηκαν ήδη οι αγρότες, ιδιαίτερα οι φωτοχόι, την περίοδο διαχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας από την ΝΔ, και θα τις γεύνονται για πολύ καιρό ακόμα. Η πολιτική αυτή επιβλήθηκε από τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, που κατάργησαν του δασμούς και τις ποσοστώσεις στα εισαγόμενα αγροτικά προϊόντα, προκειμένου να διεισδύσουν στις αγορές αυτών των χωρών και ανάμεσα σ' άλλα να βάλουν στο χέρι τις κρατικές προμήθειές τους. Η κυβέρνηση της ΝΔ, που όχι μόνο δεν είναι αντίθετη σ' αυτή τη μαζική ει-

Χαρακτήρισε την αγροτική πολιτική της κυβέρνησής του νέα, που θα οδηγήσει σε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, παρά το γεγονός ότι η κυβέρνησή του συνεχίζει τη πολιτική που χαρόχθηκε από τα Συμβούλια των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ και τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, την πολιτική της νέας ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) που είναι η πολιτι-

κή της πλήρους αποδέμευσης των κοινοτικών ενισχύσεων από τον όγκο παραγωγής. Μια πολιτική που θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια σε δραστική μείωση του όγκου παραγωγής αγροτικών προϊόντων (π.χ. σκληρό στάρι και βρειό κρέας, που ήδη είναι ελλειμματικά, και έτσι θα αυξηθούν οι εισαγωγές τους) και σε νέα μεγάλη βίαια απομάκρυνση φτωχών αγροτών από την αγροτική παραγωγή.

Την πολιτική της κατάργησης των δασμών και των ποσοστώσεων των εισαγόμενων αγροτικών προϊόντων στις χώρες της ΕΕ Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης και Ανασυγκρότησης της Υπαίθρου). Και για τα τρία αυτά ζητήματα ο Κ. Καραμανλής πιά-

στηκε αδιάβαστος και εκτίθεται αναπενόρθωτα. Αν γνώριζε την πραγματικότητα, δεν θα έκανε αυτές τις δηλώσεις. Οι υπουργοί που έχουν μικρότερη ημερομηνία λήξης από τον εκάστοτε πρωθυπουργό είναι λογικό να ευλογούν τα γένια τους, γιατί σκέφτονται πως όταν θ' αρχίσουν οι συνέπειες της πολιτικής τους αυτοί δεν θα είναι υπουργοί. Πρόσφατα, ο Ε. Μπασιάκος, όταν ανακοίνωσε την απόφασή του για πλήρη αποδέσμευση των κοινοτικών ενισχύσεων από την παροντανή για το λάδι και τον κα-

πτνό, απέφυγε να επαναλάβει τους περσινούς πανηγυρισμούς του για την επιτυχή διαπραγμάτευση της πολιτικής θρησκίας του υπουργείου Γεωργίας για τα τρία μεσογειακά προϊόντα. Δεν το έκανε τυχαία. Αυτό, όμως, δεν το κατάλαβε ο Καραμανλής, έμεινε στα παλιά, και την πάτησε επαναλαμβάνοντας τους περσινούς πανηγυρισμούς.

Δύο λόγια μόνο για τη μεγάλη έμφαση που δίνει η κυβέρνηση Καραμανλή στην κατάρτιση και εκπαίδευση των ανθρώπων. Θυμί-

Ζουμε ότι από τα 23 εκατ. ευρώ που εγκρίθηκαν αρχικά στον ΟΓΕΕΚΑ-ΔΗΜΗΤΡΑ για την επισκευή και εξοπλισμό των 60 περίπου εκπαιδευτικών δομών του, που είναι απαραίτητες για την εκπαίδευση και κατάρτιση των αγροτών, ο Ε. Μπασιάκος έκοψε τα 16,5 εκατ. ευρώ και από τα εναπομείναντα 6,5 εκατ. έδωσε τα 1,3 εκατ. για μια εκπαιδευτική μονάδα της Θήβας, που για λόγους Ψηφοθηρικούς θα την παραχωρήσει δωρεάν σε μια σχολή TEI που θα μετασχεθεί εκεί.

Τέλος, για τους ρυθμούς απορρόφησης του ΕΠΑΑ-ΑΥ. Την προηγούμενη βδομάδα είχαμε ολοσειλίδο άρθρο για το ΕΠΑΑ-ΑΥ και καταδειξάμε τόσο τον αντιαναπτυξιακό του χαρακτήρα (εννοείται από καπιταλιστική άποψη) όσο και το ότι το μέτρο 2.1 λειτουργησε ως βαρύ πυροβολικό για την απορρόφηση των κονδυλίων της ΔΔ. Καταδειξάμε ότι είναι πολύ δύσκολος ο στόχος της απορρόφησης 200 εκατ. ευρώ το εφτάμηνο Ιούνης- Δεκέμβρης 2005.

Να ανασταλεί η δασοκτόνος εγκύκλιος

Στις 11 Ιούνη σε σχολιό μας με τίτλο «Αντιδαστική χιονοστιβάδων» και υπέρτιτλο «Ανακαλούν μαζικά αποφράσεις αναδάσωσης» αποκαλύπταμε ότι Διευθυντές Δασών και Γενικοί Γραμματείς Περιφερειών προχωρούσαν σε μαζική όρση πράξεων αναδάσωσης, που είχαν γίνει παλαιότερα και είχαν τελεσδικήσει, γεγονός που, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, σημαίνει ότι δεν μπορούν να αρθούν. Βασικό επιχείρημα των Διευθυντών ήταν ότι έχει αποκατασταθεί το δάσος και ότι από πλάνη είχαν βγει οι πράξεις αναδάσωσης είτε για όλη είτε για μέρος της κάθε έκτασης. Αποκαλύπταμε ακόμη, ότι ο πρώην Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του υπουργείου Γεωργίας Ι. Σωτηρίου αρνούνταν να στείλει στις Διευθύνσεις Δασών την απόφαση 202 της Επιτροπής Αναστολών του ΣΤΕ, που ανέστειλε την εγκύλιο του πρώην υφυπουργού Γεωργίας Φ. Χατζημιχάλη, με την οποία υποχρεώνονταν οι Διευθυντές Δασών να ξανασυντάξουν τους δασικούς χάρτες με τις νέες διοτάξεις του δασοκτόνου νόμου 3208/2003.

Μετά το δημοσίευμά μας και την παρέμβαση της ΠΕΔΔΥ (Πλανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) προς την Επιτροπή Αναστολών του ΣΤΕ, στην οποία παρέδωσε πλήθος αποφάσεων που ήραν τις

πράξεις αναδάσωσης και την καλούσε να βγάλει προσωρινή διαταγή μπλοκαρίσματος της δασοκτόνου εγκυλίου 10099/2004 του Ε.Μπασιάκου, αναγκάστηκε ο Ι. Σωτηρίου να στείλει, στις 14 Ιουνή, την απόφαση 202 μαζί με δική του εγκύλιο σ' όλες τις Διευθύνσεις Ο.Ι. Σωτηρίου, σε συμφωνία και πλήρη γνώση του Ε. Μπασιάκου, με την εγκύλιο του αυτή ακολούθησε την πονηρή τακτική να συνιστά στους Διευθυντές Δασών και όχι να τους δεσμεύει, ως όφειλε, να μην προχωρούν με τά τις 14 Ιουνή σε πράξεις αποχαρακτηρισμού δασικών εκτάσεων. Ακόμη δεν φρόντισε να δεσμεύσει τους γεν. γραμματείς περιφερειών να καθυστερήσουν την τελική υπογραφή των αποφάσεων που ήραν πράξεις αναδάσωσης, που είχαν βγει πριν τις 6 Απριλίου, δηλαδή την ημέρα που βγήκε η απόφαση 202 της Επιτροπής Αναστολών του Σ.Τ.

Σύμφωνα με πληροφορίες μας, στελέχη του υπουργείου Γεωργίας είτε παρουσίασαν την εγκύλιο αυτή είτε υποσχέθηκαν στον πρώην πρόεδρο του ΣΤΕ ότι θα βγάλουν νέα εγκύλιο που θα αικυρώνει την 1099, για να τον πείσουν ότι έλαβον μέτρα που αντιρρούν πούν τις δασοκτόνες διατάξεις της εγκυλίου 1099 και γι' αυτό δεν χρειάζεται να πάρει απόφαση η Επιτροπή Αναστολών του ΣΤΕ αναστέλλοντας συνολικά τη δασοκτόνο εγκύλιο 1099. Τελικά τον έπεισαν. Τώρα με το νέο

πρόεδρο του ΣΤΕ, αν δεν εξέλιπτε, μειώθηκε κατά πολύ ο κίνδυνος να βγει απόφαση της Επιτροπής Αναστολών ενάντια στην εγκύλιο 1099 μέχρι τις 2 Δεκέμβρη που θα συζητηθεί η κύρια αγωγή της ΠΕΔΔΥ.

Ο Ι. Σωτηρίου μετά απ' αυτή τη θετική εξέλιξη ξεθάρρεψε και τρεις μέρες πριν τη συνταξιοδότησή του έστειλε στις 28 Ιούνη του 2005 νέα διορθωτική εγκύλιο με την οποία κλένει το μάτι στους Διευθυντές και τους συνιστά, ανάμεσα σ' άλλα, εμφέσως πιληγ σαφώς να αποφασίζουν την άρση πράξεων αναδάσωσης με το επιχείρημα της πλάνης. Να περιμένουν μόνο να εκδικαστεί η δασοκτάνος εγκύλιος 1099/2004 στο ΣΤΕ.

Ο κίνδυνος αποχαρακτηρισμού δασικών εκτάσεων εκατοντάδων χλιάδων στρεμμάτων είναι άμεσος από τη στιγμή που ο Ι. Σωτηρίου επιβραβεύει στην ουσία με τη δεύτερη εγκυλίο του τους Διευθυντές που βγάζουν αποφάσεις άρσης πράξεων αναδάσωσης, που υπογράφονται από τους γενικούς γραμματείς και δημοσιεύονται στα ΦΕΚ. Εδώ και τώρα πρέπει η ΠΕΔΔΥ να δράσει αποφασιστικά και να βάλει φρένο σ' αυτή την ξέφρενη αντιδασική χιονοστιβάδα. Τα στελέχη της έχουν τη γνώση και την πείρα για να το πετύχουν, φτάνει να το θελουν. Ιδωμεν!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Πού πάτε ωρέ κλεφτόπουλα, πού πάτε ωρέ λεβέντες; Ωστε ανοίξατε "Πολιτική Κόντρα"; Τέτοια πνευματική ένδεια; Από έξι εκατομμύρια λέξεις της ελληνικής γλώσσας, αυτές βρήκατε; Ή αυτές σας βρήκαν;

* "Δυστυχώς έχουμε πολλούς αστυνομικούς που είναι ανόητοι στην υπηρεσία". Δεν το λέμε εμείς, το είπε ανώτερο στέλεχος της ΕΛΑΣ αναφορικά με την υπόδεση της Πτολεμαΐδας. Οντας εγγύς και εκ των έσω, κάτι δα ξέρει παραπάνω, δεν έχουμε λόγους να διαφωνήσουμε.

* Πέντε χιλιάδες αιτήσεις μέσα στις πέντε πρώτες ώρες, για κατοχύρωση ονομάτων ιστοσελίδων (σάιτς, βαρβαριστί, για να συμπλεύσουμε και με τις γλωσσικές προτιμήσεις της Mrs Diamantopoulos) με ελληνικούς χαρακτήρες στο ίντερ-νετ! Αν είναι για μπιζένες και προβολή, διακρίνεται μια σπουδή που απουσιάζει σαν πρόκειται για κάθοδο στους δρόμους.

* Πάντως, ακόμα και με ελληνικούς χαρακτήρες, η κατάληξη gr (εκ του γραικού) παραμένει. Γκρρρ.

* "Δεν μπορεί η κυβέρνηση να είναι γραφείο κηδειών σε σχέση με το δικαίωμα των εργαζομένων για δουλειά" δήλωσε ο άλλα βάνω – άλλα βγάνω, που να τους κοβόταν ΣΥΡΙΖΑ. Συντεχνιακοί και γάδες μεταξύ ετερόχρωμων γραφίων κηδειών.

* Γεια σου ρε Γ.Β. με τα περίλαμπρα ελευθεροτυπικά άρθρα που υψώνειν τον εφοπλισμό (έχεις σχέση με τον ομώνυμο ναύαρχο του παρελθόντος); Μας πρόλαβε άλλη στήλη της "K" κι έγραψε για τη φάση. Πάντως, όταν η Κοκκινοσκουφίτσα διάβασε για το ότι οι παριστάμενοι έφαλλαν με δάκρυα στα μάτια τον εδνικό ύμνο, ανατρίχιασαν οι καποσακούλες της.

* Τελικά μάθαμε ποιος πήρε τα χίλια χασισόδεντρα από την Αμαλιάδα; Μήπως κάποιος από κείνους που δηλώνουν ότι με μια δουλειά δεν τα βγάζουν πέρα;

* Την Τρίτη κλείνουν εφτά χρόνια (όχι φαγούρας, αλλά γάμου) ο Κωστάκης και η Νατάσα (τί διά κάνατε χωρίς την ενημέρωσή μας περί τα κοσμικά;)

* Χρήστο Μιχαηλίδη που γράφεις στο οπισθόφυλλο της Ελευθεροτυπίας, εύχομαι να μην σπάσει ο διάλος το ποδάριό του και γίνει ποτέ η επιανάσταση που τόσο αισχρά χλευάζεις, όπως και τον αναγάνωστη που σε έβαλε στη δέση σου. Την ούπτοισες.

* Με αφορμή δημοσίευμα για ύποπτες μετρήσεις ακροαματικότητας σε ραδιόφωνα, η Κοκκινοσκουφίτσα καλεί τους ενδιαφερόμενους να ρίξουν καμιά ματιά κατά Θεσσαλονίκη μεριά. Κι αν κάνουν πως δεν βλέπουν, ας έρθουν να τους δώσω έτοιμο πράμα.

* Μας ζάλισαν τον έρωτα με τις αλλαγές στο Ιδρυμα Ωνάση (που έγιναν με τους κανόνες της κληρονομικότητας). Για την -οικονομικώς ειδέσθαι- ίδρυση του ιδρύματος, παραμένουν στο νου μας κάτι γραφόμενα σε παλιές (και δυστυχώς πάντα επίκαιρες) προκηρύξεις.

* 16 – 18 Σεπτέμβρη, ευρωπαϊκή φασιστοσυνάντηση στον Μελιγαλά. Πάμε;

* Ενάμιση μήνα διά έχουμε τη χαρά να φιλοξενούμε τον Ντεγκρέτσια με την Κοκοϊκογένεια στην μητέρα πατρίδα για διακοπές. Το διάστημα ακριβώς που παρατηρείται κατακόρυφη αύξηση των πνιγμάτων στη χώρα μας.

* "Θέλω να γίνω ο Μπακούνιν του ερωτισμού" δηλώνει ο Ρένος Χαραλαμπίδης. Και τον καραγκιόζη που άπλυτος βάζει ό,τι λάχει στο στόμα του, ποιος δα τον κάνει;

* Οπως δείχνουν τα νούμερα, οι φάλεσκου που νοικιάζουν αχυρώνες ως κατά-λύματα και οι τάνεσπου που χρεώνουν τη χωριάτικη όσο μια διανυκτέρευση δύο απόμων σε κάμπινγκ, κατάφεραν να συνεχίσουν τη ραγδαία μείωση του τουρισμού.

* "Εγώ ήχος και φως μπρος σε γκρουπ τουριστών ντίσκο στη διαπασών, με φωνάζουν γκαρσόν" (Πζιμάκος)

* Αυτός ο κόσμος ο μικρός ο μέγας! Η Κοκκινοσκουφίτσα-συνάδελφος του Τέλιου (φτουφτου) σας χαιρετά.

* "Οι υπάλληλοι όλο λιώνουν και τελειώνουν σαν στήλες δύο – δύο μες στα γραφεία.

Κάθονται στις καρέκλες, μουτζουρώνουν αδώνα λευκά χαρτιά, χωρίς αιτία" ("Δημόσιοι υπάλληλοι" – Κώστας Καρυωτάκης).

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Εγκλήματα και εγκληματίες

Τα πήρε στο κρανίο (καταπάτως το συνθήζει) ο υπουργός ΠΕΧΟΔΕ Γ. Σουφλίας με εκείνα τα δημοσιεύματα, που έριχναν στην κυβέρνηση και τον ίδιο την ευθύνη για το νέο αυτοκινητιστικό ατύχημα στο πέταλο του Μαλιακού, που κόστισε τη ζωή σε εννέα άτομα. Θέλατε σε 13 μήνες να γίνουν πράγματα που δεν έγιναν σε 13 χρόνια; είπε σε έντονο ύφος ο υπουργός και έπιασε να απαριθμεί τα διάφορα εμπόδια που πρέπει να ξεπεραστούν μέχρι να ολοκληρωθούν τα έργα.

Ος προς τη δουλειά που κάνουν κάποια «πράσινα» παπαγαλάκια στα ΜΜΕ έχει απόλυτο δίκιο ο Σουφλίας, όμως εμάς γιατί να μας νοιάζει; Ενιαίο και αδιαίρετο είναι το ελληνικό κράτος. Κι αυτό το κράτος, όταν θέλει, όταν βιάζεται για τους δικούς του λόγους, ξέρει να βγάζει έκτακτες νομοθεσίες και να παραμερίζει κάθε γραφειοκρατικό εμπόδιο. Ολοι θυμόμαστε πώς ολοκληρώθηκαν τα ολυμπιακά έργα. Μόνο στην περίπτωση του Μαλιακού τους έπιασε ο καρπός να είναι απολύτως συνεπείς με τη γραφειοκρατία.

Μιλάει ο Σουφλίας για τους δικούς του 13 μήνες. Αλήθεια, δεν μπορούσε σ' αυτό το διάστημα να βάλει ένα προσωρινό μεταλλικό διαχωριστικό, απαγορεύοντας έτσι τα επικίνδυνα προσπεράσματα και αποτρέποντας τις μετωπικές συγκρούσεις; Μιλούν συνέχεια για τις κάμερες της Τροχαίας λες και το πρόβλημα είναι η λειψή οιστυνόμευση ή η υπερβολική ταχύτητα. Ναι, στο δρόμο κυκλοφορούν άσχετοι οδηγοί που θέτουν σε κίνδυνο τις ζωές όλων μας. Τί κάνει, όμως, το κράτος για να μας προστατεύει από την ασχετούση, τουλάχιστον στα σημεία-καρμανίδες και μέχρι να τα μετατρέψει σε σύγχρονους (λέμε τώρα) αυτοκινητόδρομους; Τίποτα απολύτως που να έχει κόστος. Εστω και μικρό κόστος. Μας λέει να προσέχουμε τις κάμερες της Τροχαίας και να μπούνομε σ' αυτά τα κομμάτια των δρόμων με την ψυχολογία που έχει ένας φυγάς όταν δοκιμάζει να διασχίσει ένα μη σεσμασμένο ναρκοπεδίο. Οποιος είναι οιδηγός ξέρει πολύ καλά ότι αυτή η ψυχολογία είναι ένας πρόσθετος επιβαρυντικός παράγοντας, ιδιαίτερα για τους άπειρους οιδηγούς.

■ Σαπάκια

Όταν διαβάσαμε την ειδηση, παραξενευτήκαμε. Ελεγε πως μια νάιλον σακούλα μπλέχτηκε στις μηχανές του «Εξπρές Σαντορίνη», αυτές έσβησαν και το πλοίο, που εκείνη τη στιγμή προγματοποιούσε ελιγμό πρόσδεσης στο λιμάνι της Πάρου, «έσκασε» με δύναμη στην προβλήτα, με αποτέλεσμα να υποστεί «ρήγμα-βαθύλωμα στο πρυμναίο προστατευτικό ζωνάρι». Είναι δυνατόν -σκεψήκαμε- μια νάιλον σακούλα να προκαλέι τέτοιο πρόβλημα σε ένα τόσο μεγάλο πλοίο; Τί ήταν, κανένα πλαστικό βαρκάκι απ' αυτά που πάνε παραλία παραλία; Και καλά, αν η σακούλα ακινητοποιήσε τη μία μηχανή, γιατί σταμάτησε να λειτουργεί και η άλλη και ο καπετάνιος έχασε τελείως τον ελεγχό; (ευτυχώς είχε φουντάρει τις άγκυρες, αλλιώς η πρόσκρουση θα ήταν τρομακτική και οι επιβάτες δεν θα την έβγαζαν καθαρή).

Πάνω που ετοιμαζόμασταν να ψάξουμε για κανέναν ειδικό να μας διαφωτίσει, ήρθαν οι καταγγελίες επιβατών του καραβιού (επωνύμως), ότι λίγο πριν την πρόσκρουση στο λιμάνι, το καράβι είχε

υποστεί μπλακ άσουτ! Προφανώς, η θεωρία της... νάιλον σακούλας επιστρατεύθηκε εκ των υστέρων.

Το πλοίο επιθεωρήθηκε άρπα κόλλα από τοπικό κλιμάκιο της Επιθεώρησης του ΥΕΝ και αναχώρησε αμέσως, όπως συμβαίνει με όλα τα σαπάκια της αικτοπλοΐας, που το καλοκαίρι δεν παίρνουν ανάσα. Γιατί τα λέμε σαπάκια; 31 ετών είναι επισήμως το «Σαντορίνη» και ακόμη χρησιμοποιείται σε τόσο εντατική εκμετάλλευση, ειδικά τους καλοκαιρινούς μήνες. Υστερό, όταν συμβαίνει κάποιο ναυάργιο, σαν κι αυτό του «Εξπρές Σαμίνο» της ιδιαίς πλοιοκτήτριας εταιρίας, οι ευθύνες φορτώνονται σε κάποιους ναυτικούς και στην... κακιά την ώρα.

■ Συνέπεια

Συνεπής, συνεπέστατος προς τη δικηγορική ιδεολογικοπολιτική του ταυτότητα («αγρίως νεοφιλελεύθερος») ο Στέφανος Μάνος κάνει κόντρα ρελάνς στο κυβερνητικό νομοσχέδιο για τη διεύρυνση του θαυμάσια όσοι περιορίζονται στη Βουλή πρόταση για την πλήρη απελευθέρωση του ωράριου σε 24ωρη βάση.

Ετσι, η κυβέρνηση της ΝΔ φαντάζει σαν μια ήπια κεντροαριστερή κυβέρνηση μπροστά στον νεοφιλελεύθερο Μάνο. Περιπτεύει, βέβαια, να θυμίσουμε ότι ο Μάνος βρίσκεται στη Βουλή εκλεγμένος με τις ψήφους των Πασόκων (ή, για να είμαστε αικριβέστεροι, εκλεγμένος αριστίνηγη προσωπικά από τον Γιωργάκη, γιατί με σταυρό δεν υπήρχε περίπτωση να βγει). Ισως, όμως, να αξίζει τον κόπο να θυμίσουμε τι έλεγε ο Γιω

Στη βουλή το νομοσχέδιο για την αξιολόγηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ

Ουφ! Ησυχάσαμε!...Αφού η αιτιολογική έκθεση, που συνδέεται με το νομοσχέδιο για τη «διασφάλιση της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση-σύστημα μεταφοράς και συσσώρευσης πιστωτικών μονάδων-παράρτημα διπλώματος», προβλέπει ότι «σε καμιά περίπτωση οι διαδικασίες αξιολόγησης δεν αποσκοπούν στην επιβολή «ποινών» ή στη διαπίστευση/πιστοποίηση ή στην αξιολογική κατάταξη των ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης» μπορούμε να κοιμάμαστε ήσυχοι και να κάνουμε την αυτοκριτική μας που αποδειχτήκαμε καχύποτοι.

Το ότι πρώτον, η σχετική διαπίστωση δεν περιλαμβάνεται πουθενά στο νομοσχέδιο, δεύτερον, τα αποτελέσματα της αξιολόγησης δημοσιοποιούνται, τρίτον, η αξιολόγηση πραγματοποιείται με βάση κριτήρια και δείκτες, που τυποποιούνται, συμπληρώνονται και εξειδικεύονται περαιτέρω από την Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (Α.Δ.Π.), με βάση τις κατευθύνσεις και τους στόχους του εθνικού συστήματος ανώτατης Παιδείας και τις διεθνείς προδιαγραφές, εμπειρίες και πρακτικές, δεν έχουν ουδεμία σημασία. Αρκεί η διαβεβαίωση που μας παρέχει η αιτιολογική έκθεση!

Τη ρητή αναφορά στο νόμο απαιτούσαν οι πανεπιστημιακοί, ότι η αξιολόγηση των ιδρυμάτων δεν θα έχει το νόημα της επιβολής ποινών ή της κατηγοριοποίησης των ιδρυμάτων (σο όχι ότι θα άλλαζαν επί της ουσίας τα πράγματα), κι όμως η κυβέρνηση αρνήθηκε να το πράξει.

Τυχαία λέτε εσείς;

Για μια διαδικασία, που στο κάτω-κάτω αφορά πρωτίστως τα ιδρύματα, η κυβέρνηση εμμένει στη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης. Κοντά υποκριτικά τη σημαία του σεβασμού στον φορολογούμενο πολίτη, που τάχα δικαιούται να γνωρίζει αν αποδίδουν οι κόποι και οι θυσίες του.

Ο σεβασμός στον φορολογούμενο πολίτη είναι μια θλιβερή ιστορία, που ο καθένας μας βιώνει καθημερινά και δε χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία επ' αυτής για να πεισθεί ο αναγνώστης για το μέγεθος της υποκρισίας αυτών που τον επικαλούνται. Από την άλλη χρησιμοποιείται σαν άλλοθι η εργαζόμενη κοινωνία, που εθίζεται να αποδέχεται και να νομιμοποιεί πρακτικές, των οποίων τις διαδικασίες και τα κριτήρια αγνοεί, διαμορφώνοντας στρεβλή εικόνα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η διεθνής εμπειρία, όμως, μας λέει πως όπου εφαρμόστηκε η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης, υπήρξε αυτόματη κατάταξη και κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων. Υπήρξε στη συνέχεια μεταβολή στη χρηματοδότησή τους.

Σε κείμενα που δεν τυχάνουν μεγάλης δημοσιότητας, όπως πχ στο πρόσφατο σχέδιο σύστασης για τη διασφάλιση της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωκοινοβούλου -όπως αποκαλύπτει ο Λ. Απέκτης, πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ- ομολογείται ανοιχτά ότι από την «εξωτερική αξιολόγηση» πρέπει να εξαρτάται τόσο η άδεια χορήγησης τίτλων σπουδών από τα Τμήματα, όσο και η χρηματοδότησή τους.

Οσο γ' αυτή καθαυτή την αξιολόγηση με διαφανείς τάχα και αντικειμενικές διαδικασίες, μπορεί να φρανταστεί κανείς την αποτύπωση σύνθετων διαδικασιών, όπως είναι η διδασκαλία, η πανεπιστημιακή έρευνα, η σύνθεση επιστημονικής γνώσης, που πραγματώνονται μέσα από πολλούς διαύλους απομικού και συλλογικού χαρακτήρα, με ποσοτικούς δείκτες;

Και ποιοι είναι αυτοί οι δείκτες και τα κριτήρια, που καθορίζονται μέσω των στόχων του «εθνικού συστήματος ανώτατης Παιδείας» και των απαιτήσεων των διεθνών προδιαγραφών;

Χωρίς περιστροφές η αιτιολογική έκθεση του νομοσχέδιου, μας ενημερώνει για τις προτεραιότητες που θέτει η Διακήρυξη της Μπολόνιας και οι μετέπειτα συναντήσεις των υπουργών Παιδείας της ΕΕ στην Πράγα και το Βερολίνο, ώστε να πάρει σάρκα και οστά ο «Ενιαίος Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης». Αυτοί είναι οι άμεσοι στόχοι, που δεν μπορούν να επιτευχθούν χωρίς το μοχλό της «διασφάλισης της ποιότητας», ώστε να εξασφαλιστούν η «αναγνωρισμότητα», η «συγκρισιμότητα» των σπουδών και των ιδρυμάτων και η «κινητικότητα» των φοιτητών-πλεατών.

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, οι νέες προκλήσεις στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, τίθενται «από το άνοιγμα της παγκόσμιας αγοράς».

Τούτο σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι άμεση προτεραιότητα αποτελεί για το κεφάλαιο και τους διαχειριστές του, ο υποβιβασμός των πανεπιστημιακών σπουδών (αυτών του α' κύκλου, που έχει και τη μαζικότερη απεύ-

θυνση) σε σπουδές σύντομης και φθηνής κατάρτισης, η πλήρης υποταγή των πανεπιστημίων στις ανάγκες των επιχειρήσεων με μοχλό την έρευνα, η πλήρης κοστολόγηση, δηλαδή η αποτίμηση των πάντων με βάση το χρήμα και τη λειτουργία με ιδιωτικούς κριτήρια.

Τα πανεπιστήμια θα αξιολογούνται με βάση τα μέτρα που πήραν για να αναδιαρθρώσουν τη δομή και το περιεχόμενο των σπουδών τους, ώστε να υλοποιούνται τα συμφωνημένα στην Μπολόνια και αλλού. Δηλαδή οι τρεις κύκλοι σπουδών, η μεταφορά σημαντικού μέρους της γνώσης (ψυχολόγηρη και ποιοτική) στον μεταπτυχιακό κύκλο, που θα αφορά όλο και πιο λίγους, η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης και η αυτοχρηματοδότηση μέσω της έρευνας κατ' εντολή των επιχειρήσεων και των διαφόρων μπτζίνες και η κατάργηση του ενιαίου πτυχίου. Το τελευταίο πρωθεύεται ειδικότερα με τα άρθρα 14 και 15 του νομοσχέδιου (σύστημα μεταφοράς και συσσώρευσης πιστωτικών μονάδων και παράρτημα διπλώματος). Ετσι ο τίτλος σπουδών δεν θα πιστοποιεί μια ενιαία επιστημονική διαδικασία, αναγκαία για την προσέγγιση μιας επιστήμης, αλλά ένα λογιστικό άθροισμα πιστωτικών μονάδων, χωρίς ποιοτικά κριτήρια, αφού ισοπεδώνονται οι σπουδές και χάνεται η εσωτερική ενότητα κάθε επιστήμης. Μια τέτοια εξέλιξη απαιτεί και την περιγραφή του προφίλ του απόφοιτου, τη συστατική του επιπολή προς τον μελλονταρισμό της στην πανεπιστημιακών και την οργή του φοιτητικού κινήματος (έστω και αυτού του υποτονικού που υπάρχει σήμερα).

Γιούλα Γκεσούλη

Εμπόδιο στην αξιολόγηση

Η Β' Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της βουλής εκτιμά ότι η ρύθμιση που υπάρχει στο άρθρο 1, παράγραφος 4, του σχεδίου νόμου για τη «διασφάλιση της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση-αύτοτημα μεταφοράς και συσσώρευσης πιστωτικών μονάδων-παράρτημα διπλώματος» μπορεί «να μην συνάδει με τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοδιοίκηση της ανώτατης εκπαίδευσης».

Συγκεκριμένα, στην έκθεσή του το Επιστημονικό Συμβούλιο αναφέρει: «Κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 1 του Νοχ, οι διαδικασίες αξιολόγησης που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού δεν μπορούν να υποκατασταθούν από άλλες μορφές διασφάλισης και βελτίωσης της ποιότητας που δεν προβλέπονται από τις διατάξεις του. Η προτεινόμενη αυτή ρύθμιση, με τη συγκεκριμένη νομοτεχνική διατύπωση, θα μπορούσε να δημιουργήσει ερμηνευτικές αμφιβολίες για το κανονιστικό της περιεχόμενο. Εάν η αληθής έννοια της διάταξης είναι ότι τα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης δεν μπορούν αυτοβούλως να τροποποιήσουν τις συγκεκριμένες διαδικασίες αξιολόγησης, η ρύθμιση είναι περιττή ως αυτονόητη, με βάση την αρχή της νομιμότητας που διέπει τη διοικητική δράση. Εάν όμως σκοπός της ρύθμισης είναι να απαγορεύσει στα ΑΕΙ και ΤΕΙ να αναζητήσουν και άλλους τρόπους «διασφάλισης και βελτίωσης της ποιότητας» (πχ μια παράλληλη εσωτερική αξιολόγηση με διαφορετικά κριτήρια, για τον καλύτερο προγραμματισμό δράσης του ιδρύματος) τότε ενδεχομένως η ρύθμιση αυτή να μην συνάδει με τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοδιοίκηση της ανώτατης εκπαίδευσης».

Η εξέλιξη αυτή δεν είναι ότι το καλύτερο για την κυβέρνηση, που επιθυμεί την χωρίς προσκόμιστα ψήφιση του σχετικού σχεδίου νόμου για την αξιολόγηση της ανώτατης εκπαίδευσης. Ειδικά όταν αυτό πέρασε από χιλια μύρια κύματα (ξεκίνησε επί ΠΑΣΟΚ, επαναδιατυπώθηκε από την κυβέρνηση της ΝΔ, αφού συζητήθηκε και στον «κοινωνικό διάλογο»), του οποίου υποτίθεται ότι αποφορείται στην προβληματισμό (προβληματισμό) και συνάντηση την αντίδραση των πανεπιστημιακών και την οργή του φοιτητικού κινήματος (έστω και αυτού του υποτονικού που υπάρχει σήμερα).

Βεβαίως, η κρίση αυτή του Επιστημονικού Συμβούλιου δεν μπορεί να παρεμποδίσει τη συνέχεια στο Συμβούλιο της Επικρατείας από άλλους φορείς, τότε σύγουρα δράσα να ενισχυτικά προς αυτή.

Σε κάθε δε περίπτωση ήταν μια πράξη που τραυμάτισε την εικόνα του νομοσχέδιου και αποτελεί ένα πράξη που αποδέιπται την αξιολόγηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ.

«Ταξιαρχία των Λύκων» στο Ιράκ

Δέντρα χωρίς γήπεδο ή γήπεδο χωρίς δέντρα;

✓ Ξαφνική εμπλοκή είχαμε στο θέμα του νέου γήπεδου του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό, το οποίο δεν συμπεριλαμβάνεται τελικά στο φάκελο της υποψηφιότητας της χώρας μας για τη διοργάνωση του EURO 2012. Από τις μέχρι σήμερα δηλώσεις της δημάρχου Αθηναίων Ντόρας Μπακογιάννη και της ΠΑΕ Παναθηναϊκός όσο και από τις τοποθετήσεις του υφυπουργού Αθλητισμού Γιώργου Ορφανού θεωρούνταν κάτι περισσότερο από σήγουρο, ότι το γήπεδο θα ήταν στο φάκελο και για το λόγο αυτό άπαντες δήλωναν ότι θα πρέπει να «τρέξουν» οι διαδικασίες, ώστε σε πολύ σύντομο διάστημα να αρχίσει η κατασκευή του.

Αντί για το νέο γήπεδο του Παναθηναϊκού στο φάκελο μπήκε το νέο γήπεδο της Λάρισας (αρχικά η σκέψη ήταν να είναι μόνο το Πανθεσσαλικό στο Βόλο), προκειμένου να υποβοηθηθεί η προσπάθεια της κυβέρνησης για γενικότερη ανάπτυξη του ποδοσφαίρου στην περιφέρεια.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το παρασκήνιο για την τελική απόφαση και δεν μας ενδιαφέρει, αφού δεν έχει να κάνει επί της ουδίς με τη βελτίωση του αθλήματος. Το πλέον πιθανό είναι στην κυβέρνηση να ξέρουν κάτι περισσότερο και στο μέλλον να παρουσιαστούν προβλήματα για την ανέγερση του γήπεδου στο Βοτανικό. Σε παλιότερο φύλλο είχαμε γράψει ότι η επιλογή της περιοχής που θα γίνει το γήπεδο είναι στενά συνδεδεμένη με επιχειρηματικά συμφέροντα και ότι η Ντόρα είχε κερδίσει την πρώτη μάχη από τον Σουφλιά που ήθελε το γήπεδο να γίνει στο Ελληνικό. Αν αυτό συνδυαστεί με το γεγονός ότι δεν έχει βρεθεί ακόμη ο τρόπος χρηματοδότησης, παρά το ότι στον Παναθηναϊκό βιάζονται και θέλουν το γήπεδο να κατασκευαστεί όσο το δυνατόν γρηγορότερα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι κάποια «επιχειρηματική εμπλοκή» υπάρχει. Βέβαια, η περίοδος δεν ενδείκνυται για εξελίξεις και συνεπώς πολύ δύσκολα θα έχουμε εξελίξεις μέχρι την διακοπή για τις καλοκαιρινές διακοπές, όμως από Σεπτέμβρη εδώ είμαστε.

✓ Προβλήματα με το γήπεδο, αν και διαφορετικής φύσης σε σχέση με αυτά των

πράστενων, αντιμετωπίζουν και στην ΑΕΚ. Μετά από δύο συναντήσεις ανάμεσα στον Σουφλιά και τον πρόεδρο της ΑΕΚ κ. Νικολαΐδη, υπήρξε καταρχήν συμφωνία για την ανέγερση του νέου γήπεδου της ομάδας. Από τις δύο πλευρές δεν ανακοινώθηκε η τοποθεσία που θα γίνει (αρκέστηκαν να τονίσουν ότι θα είναι ανατολικά ή δυτικά της Αττικής Οδού), ανακοίνωσαν όμως ότι θα ισχύσει ό,τι και στην περίπτωση του Παναθηναϊκού (γι' αυτό είχε άλλωστε δεσμευτεί και ο Αλογοσκούφης στη συνάντηση του με τον Νικολαΐδη). Σύμφωνα με τις φήμες, από τον Σουφλιά έπεισε στο τραπέζι και το Ελληνικό,

διάταξης, η αντιπολίτευση αμφισβήτησε για πρώτη φορά μετά τις εκλογές ανοιχτά της επιλογές του Νικολαΐδη, ο οποίος αναγκάστηκε να πάρει το λόγο και να ξεκαθαρίσει με όχι τόσο κομψό τρόπο ότι η Εραστεχνική ΑΕΚ δεν θα έχει κανένα λόγο στην ανέγερση του γήπεδου και ότι το που και με ποιον τρόπο θα γίνει αυτό αφορά μόνο την ΠΑΕ και την κατασκευαστική εταιρία (αν αυτή χρηματοδοτήσει εν μέρει το έργο). Μάλιστα, στην ερώτηση του Βαγγέλη Ασλανίδη (μέλος του ΔΣ που εκλέχτηκε με το φιλοδελπιο του Μελισσανδρή), γιατί απέρριψε την λύση Μελισσανίδη αν και δεν έχει βρει κατασκευαστική εταιρία που να αναλάβει το έργο, απάντησε ως εξής: «Ηταν ένα σχέδιο που πατούσε στο Αλσος. Και σήμερα είναι καλύτερο να σκοτώσεις (που λέει ο λόγος) άνθρωπο, από το να κόψεις έστω και ένα δέντρο». Οι φήμες που θελουν τους ΑΕΚτζήδες της «Κ» να ψάχνουν, μετά την απάντηση του Νικολαΐδη, με αγωνία στο χάρτη της Αττικής περιοχή χωρίς κανένα δέντρο, διαφεύδονται κατηγορηματικά από τη στήλη.

✓ Κιτρινόμαυρο και το επόμενο θέμα της στήλης. Δεν ξεπερνούσαν τους 60 οι οπαδοί της ΑΕΚ που ανέβηκαν στους Θρακομακεδόνες για να παρακολουθήσουν την «πρώτη» της ομάδας, που έγινε σε χαμηλούς τόνους, και αν τους συγκρίνουμε με τους 1000 στην αντίστοιχη περιστή και το πανηγυρικό κλίμα, τότε μπορούμε να έχουμε μια σαφή εικόνα για την παγωμάρα που επικρατεί στις τάξεις των κιτρινόμαυρων οπαδών. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και την όχι καλή εικόνα που παρουσιάζουν οι πωλήσεις των εισιτηρίων διαρκείας (ο αριθμός δεν είναι ευκαταφρόνητος αφού πλησιάζει τις 13.000, όμως υπολείπεται πολύ από τον στόχο που έθεσε η ΠΑΕ), τότε καταλαβαίνουμε ότι το κλίμα συστείρωσης που επικρατούσε πέρυσι αποτελεί ανάμνηση και ότι θα κριθεί από τα αποτελέσματα που θα φέρει η ομάδα στο γήπεδο. Σε απλά ελληνικά η αγωνιστική «υπέρβαση» που πέτυχε πέρσι ο Σάντος θα πρέπει να είναι φέτος ακόμη μεγαλύτερη, προκειμένου η ΑΕΚ να διεκδικήσει μέχρι το τέλος τον τίτλο και οι οπαδοί της να μείνουν μέχρι το τέλος κοντά της.

Κος Πάπιας

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΤΖΕΡΜΑΝ ΚΡΑΛ Musica Cubana

Στο «Buena Vista Social Club» ο Βιμ Βέντερς ήταν σκηνοθέτης. Στο «Musica Cubana» είναι ένας από τους παραγωγούς, γεγονός που οπωδήποτε εγγυάται την αριτότητα συντού του ντοκιμαντέρ. Η πρώτη ταινία αναφερόταν στην παραδοσιακή κουβανέζικη μουσική, ενώ η δεύτερη αναφέρεται στη σύγχρονη. Συνδετικός κρίκος ανάμεσα στις δύο ο γονδαπετάχρονος Πίο Λέιβα, θρυλική φυσιογνωμία της μουσικής σκηνής της Κούβας. Ο Πίο έφερε σ' επαφή με τον σκηνοθέτη νεαρούς μουσικούς από διάφορα συγκροτήματα, οι οποίοι είναι βεβαίως πασίγνωστοι στη χώρα τους, με την ταινία όμως αυτή τους δίνεται η δυνατότητα μιας διεθνούς αναγνώρισης.

Ο θεατής παίρνει μια γεύση από τη σύγχρονη κουβανέζικη μουσική επιπρεσμένη από τις παραδόσεις του νησιού αλλά και από σύγχρονα οικούσματα (ραπ κ.λπ.). Παρακλουθεί τους μουσικούς στις πρόβες και τις αναζητήσεις τους, με αποκορύφωμα μια συναυλία που δίνουν στο Τόκιο με επικεφαλή τον Πίο Λέιβα. Είναι γνωστή η κυριαρχική θέση της μουσικής στη ζωή των Κουβανών και προγματικά η ταινία μεταδίδει αυτή την αίσθηση. Οσο για τους πιο υποψιασμένους θεατές, εκείνους που γνωρίζουν την οικονομική κατάσταση της Κούβας, τη διάβρωσή της από τα ιδιωτικά κεφάλαια και την επικείμενη -μετά το θάνατο του Κάστρο- εξαμερικανοποίησή της δεν θα μπορέσουν να αποφύγουν μερικές μελαγχολικές σκέψεις αλλά και να μακαρίσουν τους Κουβανούς για τα τελευταία χρόνια «ξεγνοιασάς» και αξιοπρέπειας που διάγουν. Γιατί μετά τον Κάστρο θα τους μείνει μόνο η φτώχεια.

■ ΛΟΥΓΙΣ ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ

Ναζαρέν

Μια από τις λιγότερες γνωστές, πλην όμως εξίσου αριστουργηματική ταινία του Μπουνιούελ, μια θαυμάσια, μπρεχτικού τύπου παραβολή για την αδυναμία των αγαθών προθέσεων και εκκλήσεων απέναντι στην καθεστηκία τά-

ξη. Μέσα από την απλή ιστορία ενός νεαρού ιερέα στις αρχές του αιώνα, που προσπαθώντας να ιητρύσει και να υπακούει πιστά στις διδαχές του Ευαγγελίου οδηγείται στην εξαθλίωση, την περιφρόνηση και τη φυλακή, ο Μπουνιούελ κάνει ένα πολυσήμαντο σχόλιο για τη δύναμη της εξουσίας, την αληθινή φύση της Εκκλησίας, τις προλήψεις των ανθρώπων και πάνω απ' όλα για τη δικαιοσύνη που οι χριστιανικές διδαχές είναι το τελευταίο πρόγμα που βοηθά στην απόδοσή της. Η καθολική Εκκλησία χαιρέτισε αυτή τη ταινία... Τόσο κατάλαβε ή τόσο ήθελε να καταλάβει.

Boom! Boom! Boom! (τραγουδάει ο Eric Burdon)

΄Η με τους ευρωπαιοενωσίτες ή εναντίον τους (πόλεμος, ρεεε!)
Η «ασφάλεια» σας είπα - να μου πάρει μία πίπα (να κόψω το τσιγάρο)
Κονσεϊσάο - Κονσεϊσάο - ούτε και φέτος το πρωτάθλημα στον ΠΑΟ

- ◆ Pustoni Blair.
- ◆ Αιδα, άιδα (και πάλι) η Αλ Κάιντα.
- ◆ Κι αυτή τη φορά ο πήχυς πολύ ψηλά.
- ◆ Πασκάλ Μπρυκνέρ, συγγραφέας του βιβλίου «Τα μαύρα φεγγάρια του έρωτος» (έχει γίνει και ταινία): σκέτη ζενέρα.
- ◆ «Ο αντιπολιτικός είναι το λεξοτανί της Ακρας Αριστερά» (Δελτίο «Η πάλη των Τάξεων», τεύχος 13). Αδικο έχει;
- ◆ Γιαγιά (Τουρέ) 22 ετών...
- ◆ «Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη! - Το όπλο παρά πόδας!» Περισσός ΑΕ. (Α, ρε, Ζαχαριάδη, τί σου- μελε να (ματά) πάθεις...).

(Θα μπορούσε να είναι) η παπάρα της εβδομάδας

- βλίο του Μπρυκνέρ με τίποτα...).
- ◆ Αλήθεια, ο «Τηλέπταθος» πληρώνεται γι' αυτά που γράφει; (ρητορική ερώτηση).

Εκλαμψαν όλοι τους στα Εδεκάχρονα της σφράγης της Σρεμπρένιτσα. Από το Σέρβο πρόεδρο μέχρι τους υπουργούς Εξωτερικών της Γαλλίας, της Βρετανίας και της Ολλανδίας. Δάκρυσαν για μια από τις μεγαλύτερες σφαγές στη σύγχρονη ιστορία, που διαδραματίστηκε κατά τον πόλεμο της Βοσνίας, στις 11 Ιούλιο του 1995. Τότε που Σέρβοι εθνικιστές, υπό την καθοδήγηση των Μλάντιτς και Κάρατζιτς, εκτέλεσαν αδιάκριτα πάνω από 8.000 Βοσνιους μουσουλμάνους, ηλικίας 14 έως 75 ετών, σε συνεργασία με το καθεστώς του Μιλόσεβιτς.

Ομως, τα δάκρυα για τη σφαγή είναι κροκοδείλια. Εχει περάσει άλλωστε μια δεκαετία για να παραδεχτεί και η σερβική κυβέρνηση ότι υπήρξε σφαγή. Και ποιος θυμάται τα όσα έλεγαν τότε εκπρόσωποι του ΟΗΕ και διοικητές των «ειρηνευτικών δυνάμεων» (Ευρωπαίοι αξιωματικοί), οι οποίοι

■ Απληστικές ταινίες

ΛΟΥΙ ΜΑΛ: Ασανσέρ για δολοφόνους

Αν και πολυπαγμένη, η κλασική αυτή ταινία -πρώτη του εικοσιτετράχρονου τότε Λουΐ Μαλ- διατηρεί την αξία της. Κυρίως για τη θαυμάσια νουάρ ατμόσφαιρά της, που αναβαθμίζει μια απλή αστυνομική ιστορία, σε συνδυασμό με την εκπληκτική τρομπέτα του Μάιλς Ντέιβις. Και μόνο για τη μουσική αξίζει να ξαναδεί κανείς αυτή τη ταινία.

ΜΑΪΚ ΜΠΑΪΝΤΕΡ: Η άλη όψη του θυμού

Ανάλαφρο δράμα με χιουμοριστικές πινελιές, η ιστορία μιας μεσήλικης μητέρας που παλεύει με το αλκοόλ και την ανατροφή των παιδιών της, ενώ η ζωή της χαμογελάει με το πρόσωπο του Κέβιν Κόστνερ... Απλώς αμερικάνικη.

Ελένη Σταματίου

- ◆ «Καλημέρα σας, είμαστε απ' την ΚΝΕ...» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 12/7/2005, τελευταία σελίδα). Καληνύχτα σας, είμαστε απ' τη Λιβαδειά...
- ◆ «Αρκετοί αιναγκώδες... επισημάνουν μέσω των e-mails που έστειλαν στη στήλη τις τελευταίες μέρες ότι οι «Έγγλεζοι έπαθαν αυτό που τους αξίζει...». Τέρμα πια με τον -αθώο- λαό που δήθεν δεν έχει καμμιά ευθύνη για το τί κάνουν οι ηγέτες του εκτός συνόρων. Συμμετέχει και ο λαός στον πόλεμο και όπως είναι αναμενόμενο, θα υφίσταται τις συνέπειες». (Πρόσωπα και προσωπεία, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 12/7/2005).
- ◆ Αλήθεια, ο «Τηλέπταθος» πληρώνεται γι' αυτά που γράφει; (ρητορική ερώτηση).

λεί τουλάχιστον αιχδία να συνωστίζονται για να υπογράψουν αυτό το κείμενο προσδευτικού άνθρωποι μαζί με καραμπινάτα τσιράκια της αμερικανοδουλείας. Και να ξεχνούν τις σφαγές των άλλων πλευρών του εμφύλιου της Γιουγκοσλαβίας, λες και οι Σέρβοι ήταν οι διάβολοι και οι άλλοι οι διάιτερα οι Κροάτες) τα ογγελάκια. Ξεχνώντας παράλληλα και τις σφαγές των «ειρηνοποιών» συμμάχων με τους ανελέητους βομβαρδισμούς της Σερβίας.

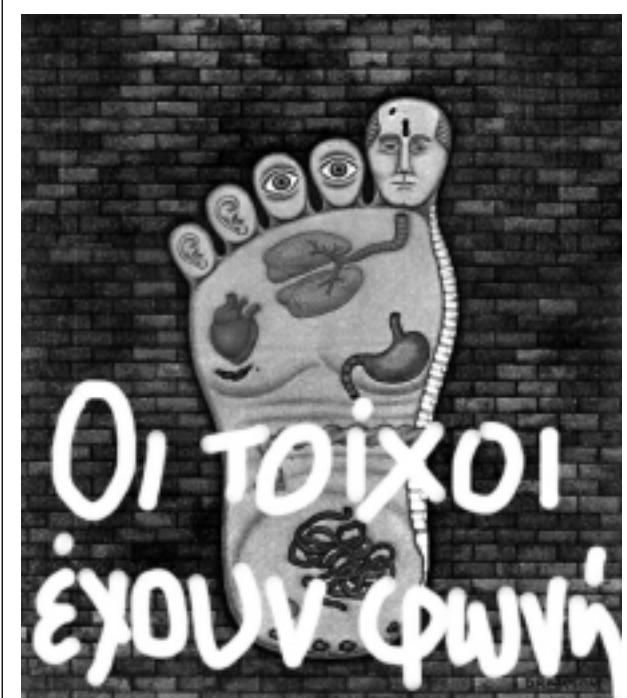
55 οι νεκροί στα καπιταλιστικά κάτεργα

Έχει γραφεί το ρεπορτάζ στη σελίδα 3 για τους τρεις θανάτους νέων εργατών μέσα σε δυο μέρες από εργαστικά «αυτοχήματα», όταν ένας αικόμη θάνατος, νέος κι αυτή τη φορά εργάτη, ήρθε να προστεθεί στη μιακάβρια στατοποική. Ο 23χρονος Γιάργορο Τσάβο, μετανάστης από την Αλβανία, άφησε την τελευταία του πνοή σ' ένα σιλό της «Τσιπίτα» στη Λαμία.

Ο Τσάβο εργάζόταν σε εργολάβο που αναλάμβανε διαδικασίες καθαρισμού και γύριζε σε όλη την Ελλάδα κάνοντας αυτή τη δουλειά. Ο εργολάβος είχε αναλάβει τον καθαρισμό

ενός τεράστιου σιλό αλεύρων. Ο νεαρός εργάτης μπήκε μόνος του στο σιλό για να καθαρίσει τα τοιχώματα από το ξερομένο αλεύρι. Χωρίς κανένα μέτρο ασφάλειας, χωρίς κάποιον άλλο δίπλα του, χωρίς συνεχή επικοινωνία με τον εξωτερικό χώρο. Μόνο του τον βρήκαν ύστερα από ώρα, καταπλακωμένο από μεγάλη ποσότητα αλεύρου. Χρειάστηκε να κληθεί η ΕΜΑΚ για να τον ανασύρει νεκρό.

Ήταν ο 55ος νεκρός από την αρχή του χρόνου. Προηγήθηκε ένας νεκρός οικοδόμος στο Παγκράτι.

- ◆ Διήμερο πολιτικών εκδηλώσεων του ΚΚΕ για τους Μετανάστες. Ενιαίος ταξικός ογώνας Ελλήνων και μεταναστών εργατών μέσα από τα Συνδικάτα και το ΠΑΜΕ. Αχτίδα 5ου - δου διαμ. ΚΚΕ. Ομιλητές ... Πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων

Παραπήρηση 1η: Γιατί ακόμα το ΚΚΕ κρατάει υποβαθμισμένο το θέμα των μεταναστών, γιατί το αφήνει μόνο στο 5ο και 6ο διαμέρισμα; Στις άλλες φτωχογειτονίες, στις εκατοντάδες άλλες φτωχογειτονίες δεν υπήρχε ούτε μια αφίσα. Το ότι οι μετανάστες ψηφίζουν μόνο στα συνδικάτα σημαίνει ότι το κόμμα της εργατικής τάξης δεν έχει και τόσο χρόνο να αφιερώσει σ' αυτούς; Μέχρι χτες βέβαια, μέχρι πριν 5 χρονια, δεν τους ήξεραν καν. Τώρα κάτι είναι κι αυτό. Αύριο μπορεί να γίνει κάτι περισσότερο. Μπορεί η ψήφος τους να έχει μεγαλύτερη σημασία.

Παραπήρηση 2η: Το Συνδικάτο Οικοδόμων ήταν ταξικό από γενησιμού του. Πάντα υπό την υψηλή καθοδήγηση της ΚΕ. Εκανε ποτέ την αυτοκριτική του το κόμμα για το ότι κυνηγούσαν στα γιαπιά τους ένους εργάτες μαζί με τους μπάτους, πριν ανακαλύψει τη χρησιμότητα της ψήφου τους και την ταξική αδελφοσύνη με τους έλληνες εργάτες; Υπάρχει σε κάποιο «ντοκουμέντο» του κόμματος μια στοιχειώδης έστω αυτοκριτική;

Παραπήρηση 3η: Στους μετανάστες που πρόερχονται από τις "πρώην σοσιαλιστικές" χώρες τους λέτε ότι μέχρι τελευταία στηγή, πριν "πέσει το τείχος", το κόμμα υποστήριζε ότι η κοινωνία που ζούσαν ήταν σοσιαλιστική ή τους λέτε ότι έγιναν κάποια σοβαρά λάθος; Γιατί άλλο λάθος, έστω σοβαρό, άλλο καπιταλισμός καραμπινάτα

Συμπέρασμα: Φασκελοκουκούλωστα

- ◆ Συνεχίζουμε με το ήδη δοκιμασμένο και ανθρώπινο ωράριο (Εμπορικός Σύλλογος Αθηνών)

Εμποροί είστε, σας ξέρουμε. Μέχρι κι ο Ιησούς, που γύριζε το άλλο μάγουλο, τα είχε βάλει μαζί σας. Σας είχε φοβηθεί το μάτι του. Τώρα εμείς θέλετε να πιστέψουμε ότι θα κάνετε ανένδοτο αγώνα. Μην το παρακάνουμε. Εσείς όμως μην πποείστε. Το παραμύθι πιάνει σήμερα. Μεταξύ σας, στον απολογισμό σας, θα πείτε ότι κάνετε ότι περνάει από το χέρι σας για να μη περάσει το νέο ωράριο. Εμποροί είστε. Ο, τι θέλετε λέτε. Δεν πληρώνετε, άλλωστε. Τζάμπα είναι. Το κυριότερο.

- ◆ Να σπάσει η βιτρίνα της αγοράς - Οι ανάγκες και οι επιθυμίες μας δεν χωράνε στα ωράρια τους (Πρωτοβουλία Δράσης)

Τώρα για προσέξτε, αγαπητοί συνάδελφοι. Από τη μια υπάρχουν τα μονοπώλια του κλάδου. Από την άλλη υπάρχουμε εμείς, οι φτωχοί και ανίσχυροι εργαζόμενοι. Από την παραπλή υπάρχουν οι εκατοντάδες χιλιάδες έμποροι, που πρέπει να κερδίσουν από μας, γιατί και αυτοί πλήττονται από τα μονοπώλια, γιατί έτσι θα γίνει αποτελεσματικός, γιατί έτσι θα ανοίξει ο δρόμος προς το σοσιαλισμό. Μην ξεχνάτε, άλλωστε, ότι υπάρχουν καλά και κακά αφεντικά. Οσοι έχετε δουλέψει σε κόκκινα αφεντικά, σε οριστέρα αφεντικά, το ξέρετε καλύτερα. Γ' αυτό, αντί να λέτε τα δικά σας συνθήματα, να κάνετε τις δικές σας κινήσεις, να συμμορχήσετε με τους μικρομεσαίους και προβληματικούς. Άλλις είστε επικινδυνοί αριστεριστές που μόνο κακό κάνετε στο κίνημα. Καταλάβετε το, αν δεν πάει καλά το κίνημα, τη μεγαλύτερη ευθύνη την έχετε εσείς.

Στις φυλακές Κορυδαλλού προφυλακίστηκαν οι Πέτρος Καρασαρίνης, Γιώργος Καλαϊτζίδης και Παναγιώτης Ασπιώτης, συνοδευόμενοι με ένα βαρύτατο κατηγορητήριο, στο οποίο δεσπόζει η κατηγορία για «ένταξη σε εγκληματική οργάνωση», δηλαδή η περιβόλητη διάταξη του τρομονόμου, που προστέθηκε για να δώσει υπόσταση σε μια ανυπόστατη υπόθεση.

Οι δυο πρώτοι συνελήφθησαν τη νύχτα της Πέμπτης προς Παρασκευή, 7-8 Ιουλίου. Οπως ανακοίνωσε η Αστυνομία, πετούσαν στα σκουπίδια σακούλες που περιλάμβαναν σπασμένες ασπίδες των ΜΑΤ. Οπως υποστήριξαν από την πρώτη στιγμή και οι δύο, ο Καρασαρίνης δεν είχε ιδέα και απλά βοήθησε να μεταφερθούν κάποιες σακούλες με το αυτοκίνητό του. Ο Καλαϊτζίδης είπε πως οι ασπίδες βρίσκονταν πρόγραμμα στην κατοχή

νομα για μισή μέρα) με κατηγορίες πλημμεληματικού χαρακτήρα: εμπρησμός, απόπειρα πρόκλησης σωματικών βλαβών, κλοπή, σύσταση και συμμορία, οπλοκατοχή (οι τέσσερις πρώτες κατηγορίες αφορούν την επίθεση κατά της διμοιρίας των ΜΑΤ). Ήταν φανερό, ότι δεν επεδίωκε να δώσει διαστάσεις «τρομοκρατίας» σε μια υπόθεση που ήταν σαφές ότι δεν είχε.

Αφού περίμεναν για περισσότερες από τέσσερις ώρες στο διάδρομο της Εισαγγελίας, σ' ένα κλίμα χαλαρό (μιλούσαν άνετα με τους συνηγόρους, τους συγγενείς και τους συμπαραστάτες που είχαν στεύσει εκεί), προφανώς για να γίνουν οι σχετικές «συνεννοήσεις», άκουσαν με έκπληξη την εισαγγελέα υπηρεσίας να αναβαθμίζει δυο κατηγορίες σε κακουργήματα: απόπειρες ανθρωποκτονίας κατά συρροή (!) και έκρηξη! Πήγαν προθεσμία για να

όνομα χρησιμοποιήθηκε για μοναδική φορά μετά την επίθεση κατά των ΜΑΤ στη Χαροκόπεια, πριν λίγο καιρό, ενώ συλλογικότητα με το δεύτερο όνομα σε μας τουλάχιστον είναι άγνωστη και πάντως δεν έχει αναλάβει την ευθύνη για καμιά πράξη πολιτικής βίας (μολότοφ, γκαζάκια κλπ.).

Η «εγκληματική» οργάνωση, σύμφωνα με το κατηγορητήριο, δρα από το 1998 και έχει διοπτράξει 200 επιθέσεις με μολότοφ. Γιατί από το 1998; Γιατί τότε νοικιάστηκε η θυρίδα! Και γιατί 200 επιθέσεις; Γιατί τόσες περίπου έχουν γίνει!!! Αυτή ήταν η απάντηση της ανακρίτριας στους κατηγορούμενους και τους συνηγόρους τους.

Απολογούμενοι οι δυο πρώτοι συλληφθέντες ήταν σαφείς. Ο Καρασαρίνης είπε πως απλώς βοήθησε ένα γνωστό του να μεταφέρει κάποιες σακούλες, χωρίς να

(δεν τους γνωρίζουμε και δεν μας ενδιαφέρει κιόλας να εντρυφήσουμε στις αντιθέσεις μέσα στους διωκτικούς μηχανισμούς) προσπαθούν να βγάλουν «αντιτρομοκρατική» υπεραξία. Η τερατώδης διόγκωση των κατηγοριών, το εφεύρημα της «εγκληματικής οργάνωσης», ο συσχετισμός ανθρώπων που από πουθενά δεν προκύπτει ότι είχαν τη σύνδεση που τους αποδίδουν, δείχνουν καθαρά ότι πρόκειται για μια διώξη φρονηματικού χαρακτήρα, που έχει σαν ανομολόγητο σκοπό της να λειτουργήσει παραδειγματικά. Να σπείρει τον τρόμο σ' έναν ευρύτερο χώρο, επισιόντας την απειλή της ποινικοποίησης σε βαθμό «τρομοκρατίας» ακόμα και της χαμηλής έντασης πολιτικής παραβατικότητας.

Είναι η πρώτη φορά που ο τρομονόμος δεσχνεί με τέτοιο τρόπο τα δόντια του, αποκαλύπτοντας τις πραγματι-

Ιμπεριαλιστική απολογητική

Όταν η δημοσιογραφία δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα, όταν στον ίδιο τον κυρίαρχο λόγο εμφανίζονται ρωγμές που τον εμποδίζουν να αποκτήσει τη δύναμη και τη δυναμική που απαιτούν οι περιστάσεις, επιστρατεύεται το βαρύ πυροβολικό. Τα «βαριά» ονόματα καλούνται να βγουν από τα κάστρα τους και να κατέβουν στην αγορά του δήμου, για να σπρίζουν με το κύρος τους τα καταρρέοντα επιχειρήματα του κυρίαρχου λόγου.

Ο Πασκάλ Μπρικνέρ, γάλλος φιλόσοφος και συγγραφέας, είναι ένας απ' αυτούς που επιστρατεύτηκαν για να σπρίζουν την ιμπεριαλιστική απολογητική, μετά το πολεμικό χτύπημα στο Λονδίνο. Σε άρθρο που έγραψε για τη (συντηρητική) «Φιγκαρό» ξεκινά μοιράζοντας συγχαρητήρια στους Βρετανούς, που αντιδρούν με ψυχραιμία, αντίθετα με τους Ισπανούς που απαίτησαν να αποσύρει η κυβέρνηση τους τα στρατεύματά της από το Ιράκ. Στη συνέχεια και αφού αναρωτιέται μήπως η «παράδοση ελευθερίας» έχει πάψει να συγκινεί την πεπειρωτική Ευρώπη (!), ξιφουλκεί εναντίον των διανοούμενων και αναλυτών, που έχουν συμμετοχή στην καθοδήγηση της κοινής γνώμης, και «μπάνουν ενδεχομένως στον πειρασμό να αναβιώσουν το αντανακλαστικό του "λυγμού του λευκού ανθρώπου" και να ξαναδώσουν νόημα στην -απλοϊκή και εσφαλμένη- ιδέα που θέλει κάθε έγκλημα εναντίον μας να είναι απλώς μια απάντηση στην προσβολή που αποτελεί για το ανθρώπινο είδος η "κυριαρχία" της Δύσης».

Ο Μπρικνέρ προσπαθεί να απενοχοποιήσει τον ιμπεριαλισμό του Μπους, του Μπλερ και των ομοίων τους. Προσπαθεί να πείσει όσους πολίτες στην Ευρώπη, έστω και υπό το βάρος του τρόμου μετά τα χτυπήματα της Μαδρίτης και του Λονδίνου, σκέφτονται λογικά και αισθάνονται ενοχές γιατί δεν μπόρεσαν να σταματήσουν την ιμπεριαλιστική σταυροφορία στην Ανατολή, πως κακώς αισθάνονται έτσι. Στην προσπάθειά του αυτή, όμως, ο φιλόσοφος ξεπέφετε πιο χαμηλά από τον φιλισταίο Χάντιγκτον («Η σύγκρουση των πολιτισμών»). Ιδού η αγοραία επιχειρηματολογία μιας βαρύγδουπης υπογραφής: «Η αιτία των πράξεων αυτών, όμως, δεν είναι τίποτε άλλο πέρα από το βαθιά ριζωμένο μίσος με το οποίο αντιμετωπίζουν μερικές, υπερφαντισμένες ομάδες την ίδια την έννοια μιας ανοιχτής κοινωνίας και κάθε ίχνος φιλελευθεροποίησης στον αραβομουσουλμανικό κόσμο».

Εδώ ο φιλόσοφος και συγγραφέας Μπρικνέρ ταυτίζεται απόλυτα με έναν δευτεροκλαστό διάττοντα αστέρα της καθημερινής ζωής της Χρυσοχοΐδη, που λίγο πριν οι σιδερόφρακτες ορδές της «συμμαχίας» εισβάλουν στο Ιράκ έσπευδε να καταθέσει τα πιστοποιητικά της αμερικανοδουλείας του, δηλώνοντας στο «Βήμα» της 9.2.2003: «Συντεταγμένη η κοινωνία των εθνών να δώσει τη μάχη για την επικράτηση της δημοκρατίας σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήπει... Αν χρειαστεί και με πόλεμο κατά των δικτατορικών καθεστώτων, και με πόλεμο».

Αυτοί οι κυνικοί απολογητές του ιμπεριαλισμού, είτε πρόκειται για ασπμαντόπτες τύπου Χρυσοχοΐδη είτε για προβεβλημένους διανοούμενους τύπου Μπρικνέρ, αποτελούν το μέτρο γι' αυτό που άλλοι διανοούμενοι (φωτεινές εξαιρέσεις, ασφαλώς) αλλά και πάρα πολλοί απλοί άνθρωποι στην Ευρώπη δηλώνουν: Ουδείς δικαιούται να δηλώνει αθώος. Όλοι γνωρίζουμε καλά πως είμαστε σε πόλεμο.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

